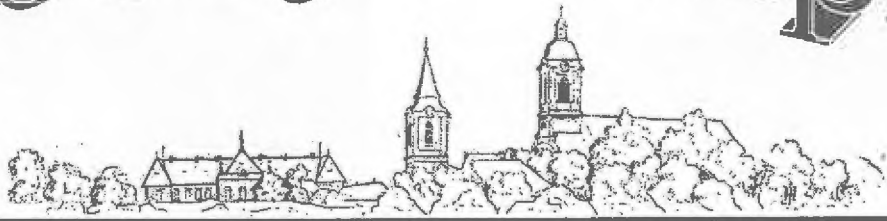

Abonyi Napló

Abony Város Önkormányzatának lapja 1999. március
VII. évfolyam 3. szám Ára: 60 Ft

Környezetünk védelmében

Tél végén, tavasz közeledtével egyre több jelét láthatjuk annak, hogy téli álmából ébredszik a természet, sorra bujnak elő a lehullott falevelek alól a tavasz jövetelét hirdető hóvirágok, krókuszok.

A természet ébredésével egyidejűleg szükségessé válik, hogy mi, emberek is felébredjünk téli álmunkból, és elvégezzük mindazon munkákat, amelyek a jég, a hó elvonultával szükségessé válnak.

Ennek jegyében kezdtek hozzá környezetünk tisztításának az önkormányzat és az ABOKOM KHT közhasznú dolgozói is.

Első lépésként kitakarítottak több hektárnyi nádat a város központi részein.

A szomorú az, hogy az elszáradt nád mellett meg kellett birkóznunk a nád közé dobált szeméttel. Nem tudom, mi vezérelt a szemetelőket, hogy itt dobálják el piszkukat, mert az Abony város egész területére kiterjedően kötelező szemétszállítás keretében minden háztól elszállítjuk a keletkezett kommunális hulladékot.

Szeretném felhívni valamennyi abonyi polgár figyelmét arra, hogy környezetünk óvása mindannyiunk feladata.

Ezért csak annyit kell tennünk, hogy a szemetet a megfelelő helyre tegyük, és erre figyelmeztessük embertársainkat is.

Ez nem nagy dolog, csak egy kis odafigyelést kíván. Ha valamennyien így gondoljuk, pénzt takarítunk meg a városnak, és esztétikusabb lesz környezetünk.

Kérem Önöket, legyenek segítségünkre, és szépítsék, óvják épített és természetes környezetünket.

Gajdos István
polgármester

NÓNAP 1999.

Március 8-án ünnepeltük a Nónapot. Aljón ír közszemléltettség helyén /vagy mellé/

Tóth Endre verse: Asszonyok, gyöngé nők

Honnan veszitek az erőt,
törékeny, gyöngé nők,
láthatatlan asszonyok?

Honnan veszitek az erőt,
honnán a türelmet,
hogy nem csüggedsz el
se rosz férj, se gyermek
s a vég-nincsen sok dolog?

Honnan veszitek az erőt,
a szorgot, a türelmet,
vagy a munkát száz csomók:
a léd, a gyár, az iroda,
a műhely, vagy az iskola,
hol áldott keztek nyitni
átalakul a nyersanyag
s a sziklából is víz fakad.

Honnan veszitek az erőt,
asszonyok, gyöngé nők?
Mennyit dolgoztok, hogy az otthon
tisztán és derűsen ragyogjon
s benne a férj, a család
jól érezze magát.

Asszonyok, gyöngé nők,
mikor este sem veszitek,
- otthon, az utcán, a munkában,
vagy mikor megálltok sóváran
egy pazar kávékat előtt, -
hányszor érintlek titeket
és olykor gondolatban
minden félti nevében

meghajlok
előttek.

Belvíz Abonyban

Az elmúlt hónapokban a természet gondoskodott róla, hogy ne legyenek izgalmos nélküli napjaink. Az őszi árhullám még nem érintett bennünket, a hírcsatornákon keresztül értesülhettünk az észak-keleti országok tragédiájáról. A kora tavasz azonban már szörnyűbb is tartogat meg-
lepetéseket. Az őszi lehullott nagy mennyiségű eső, valamint a februári hó-
ofyan belvizet okozott, amilyenre a legöregebbek sem emlékeznek.

Szembe kellett és kell néznünk a tényekkel: A természet sokkal erősebb
nálunk, s rövid idő alatt képes gyökeresen felforgatni addig kényelmes
életünket.

A város önkormányzata minden tőle telhetőt megtesz, de technikai és főleg
anyagilag eszközeink korlátozottak. A legveszélyeztetettebb területeken napi
húsz órán keresztül működnek a szivattyúk mentve a menhetőket. Az
eredmény természetesen nem kielégítő, de a nagyobb tragédiákat talán
sikerül elkerülnünk. Különösen rossz a helyzet a város csatornáival nem
rendelkező északi részén. A gondokat itt súlyosítja az is, hogy a talajvíz és
az emésztők szennyvíze összekövekedik, tovább mérgezte a trakt és lassan
az ivóvízbázist is.

Sokan tapasztalták, hogy a mosogatójukban megjelen a szennyvíz. Ők nem
tohamnak róla. Viszont a város csatornázott részein a hálózatra rá nem
csatlakozók igenis hibázhatnak. Ki kell mondani, bármennyire bántó is az
sokak számára, hogy a jövőnköt tesszük kockára. Még kellene érteni
mindenkinek, hogy a civilizációs fejlődés bizony együtt jár az egészségre
ártalmas anyagok mennyiségi növekedésével is. Ha ezt a mi jobba engedjük,
önmagunkat fogjuk megmérgezni, és elveszítjük gyermekeink és unokáink
elől is az egészséges élet lehetőségét. Gondoljunk arra, hogy mi még tisztán
vizet és földet kaptunk, amit így is kell továbbadnunk. Ez elemi emberi
kötelességünk.

Városi képviselőként - néhány képviselőtársammal szemben
meggyőződésem, hogy ki kell építeni, mégpedig mihamarabb a teljes
csatornahálózatot. Hiába jár ez nagy áldozattal, az Önkormányzatnak
kötelessége megteremteni a lakosság érdekében a szennyvízelvezetés teljes
rendszerét. Azok az érvek, hogy a földbe temetjük a pénzt, nem érvek. Az
ókori Indiában 5000 éve, vagy Rómában 3000 éve a városok építésével
egyidejűleg megépítették a zárt szennyvízelvezető csatornákat is. Európa
nagy városaiban akkor szüntek meg az évenként visszaközszülő pestis és
kolerajárványok, amikor kiépültek a csatornák. Lehet, hogy ez túl
pesszimista jövőkép? Északkelet-Magyarországon tízezreket elleni védőoltásokat
adtak. Ez elgondolkodtató. És az is elgondolkodtató majd mindenképp, ha a
belvíz visszahúzódnása után érezni fogja a várost betegítő bűz.

Természetesen a csatorna sem fogja megoldani a belvízzel kapcsolatos
problémákat. Ennek "csak" az lesz az eredménye, hogy a talajvíz nem
mosódik össze a szennyvízzel. A következő lépés, amely egy jövőbeni
belvízveszélyt elháríthat, a valamikori árokrendszer és belvízelvezető-
rendszer helyreállítása lehet. Ehhez viszont a települést valamikor körülvevő
nádás-lapos rendszert is rehabilitálni kell. A lakosság aktív
közreműködésével ez a terv sem illúzió, hanem kivitelezhető realitás.
Környezetünk ökológiai egyensúlyának helyreállítása a jövő életlehetőségeit
bővíti, olhanyagolása viszont beszűkíti a lehetőségeket. Ezen mind-
annyiunknak el kell gondolkodni.

Szűcs Sándor

Heimann Gyula Jászkarajenő polgármestere
szerint térségünk jó helyen van.

Vidékfejlesztés a központban

A vidékfejlesztés központjában az ember, a vidéken élő
emberek közössége áll. A fejlesztési programok nem
valósulnak meg a lakosság aktív részvétele nélkül.

Ez volt a témája a Mészáros Vendéglőben megtartott
összejövetelnek, melyen a Dél-Pest megyei régió képviselői
vettek részt. Régióink - Magyarország közepén, a Duna-
Tisza közén található térség - 21 települést foglal magába.

A jelenlévők két előadást hallgathattak végig a térség
fejlesztéséről, az adottságok jobb kihasználásáról, az elkép-
zelések megvalósításának lehetőségeiről.

A helyi résztvevők felszólalásaiból kiderült, hogy az
emberek többsége szűkebb környezetét részesíti előnyben,
ami érthető is. Így főleg az abonyiak problémái, ötletei,
javaslatai kerültek előtérbe.

Elsőként az oktatás kérdése merült fel.

Minden településnek az a célja, hogy a középfokú, ill.
felsőoktatási intézményekben végzett fiatalok visszatér-
jenek, sőt ha lehetséges, el se menjenek. Az infra-
strukturális és személyi feltételek jobb kiaknázásával a
főiskolákat, egyetemeket kellene a diákok közelébe hozni.
Elhangzott olyan vélemény, hogy térségünk rossz helyen
fekszik és olyan is, hogy jó helyen. Nézőpont kérdése, ki
honnán közelíti meg, egy biztos változtatni rajta nem lehet,
itt kell boldogulnunk.

Hangsúlyozott problémaként merült fel az
infrastruktúra fejlesztése és a katasztrófális úthelyzet. Jó
hír, hogy a 4-es főút elkerülő szakaszának építése az idén
elkezdődik, reméljük, igaz is.

Idegenforgalmi szempontból nem szerencsés az út
kivezetése Abonyból, ezért hatékonyabb propagandát kell
kifejtenünk városunk megismertetése terén. Első lépésként
kiváló ötlet volt egy olyan kiadvány létrehozása, mely
bemutatja Dél-Pest megye irodalmi, kulturális értékeit és
műemlékeit, természeti adottságait, kapcsolódási,
szórakozási lehetőségeit, szállás és vendéglátóhelyeit.
Térségünk a lovassportok hazája. Egy másik prospektus e
térén ad tájékoztatást az érdeklődőknek.

Reméljük minél több családhoz eljutnak, és egyre többen
tudnak élni a programok adta szórakozási lehetőségekkel.

Természetesen a munkahelyteremtés, mezőgazdasági fej-
lesztés, környezetünk védelme és szépítése is szóba került.

A vidékfejlesztés egyik sajátossága a komplexitás, nem
szűkülhet le 1-1 szektorra.

**Cél: az emberek életminőségének fejlesztése, a
települések népességmegtartó ereje, kulturális örökség,
táj- és környezetvédelme, a helyi gazdaság fejlesztése.
Ha a cél megvalósításának útján haladunk, eljutunk
Európába.**

Balogh Zsuzsanna

Tóth Géza Ceglédről érkezett és a fiatalok számára vállalkozási
lehetőséget kínál.

Március 15-én, 1999.

És Abonyban mi történt
1848-49-ben?

A forradalmi napokban fontos határozatok születtek! 1848 március 25-én ünnepi ülés volt a régi Városházán. Ezen Moravec István főbíró kihirdette: a közteherviselést bevezetik, az úrbéri viszonyokat örökre megszüntetik és a dézsmát eltörlik Abonyban. Tegyük hozzá, hogy az elsők között Magyarországon! Még az "áprilisi törvények" szentesítése előtt.

Pesten, a Duna-parti Redout nagytermében, 1848 júliusában összeült az első népképviseleti országgyűlés. Ennek az országgyűlésnek a tagjait a nép választotta. Az abonyi népet az Abonyban megválasztott Teleki László gróf képviselte. Tántoríthatatlan híve a függetlenségnek, az érdekegyesítésnek és a jogegyenlőségnek! Teleki grófra úgy tekintett az országot, mint Kossuth Lajos igaz, egyenes jellemű barátjára, aki a reformok ügyében alkut nem ismer.

Nekem szeptember 26-a a legfelelősebb pillanata az abonyi 1848-nak. Ezen a napon jött Abonyba Kossuth Lajos - aki az Alföldön járt toborzó körúton. Szinte hazajött, mondhatnánk! Hiszen ezer szál köti őt Abonyhoz: egy ideig itt lakott az édesanyja, Wéber Sarolta. Itt éltek leánytestvérei, Zsulavszkyné Kossuth Emília és Kossuth Lujza, aki Ruttkay József abonyi postamester felesége volt. Nádtető, tornácós házuk a Hincs közben, a mai Kisfaludy út 2. szám alatti portán állt.

A "kaputos" abonyiakhoz a régi Városházán szóló Kossuth Lajos, az odaseregülő "paraszti nemzet" pedig az épület tornácáról. Részvállalást kért a honvédelemből. Álljon itt az öreg, "kaputos" Hay Jakab példája, aki zsidó kereskedő volt különben. Minden réz-, cink-, ezüstneműjét odaadta - kellett, adta! A "paraszti nemzet" ezt nem adhatta, de amikor Kossuth Lajos meglengette struccollas kalapját, adott mást. Azt, amit a paraszt ad, ha vezérére lel: szeretét, ragaszkodását tíz körömmel a földhöz. 1848-ban Magyarországhoz kellett tíz körömmel ragaszkodni - Abonyban 500 népfelkelő kapott kaszára Kossuth szavára! Az ő vezetésével indultak a Dunántúlra a prédáló Jellasics ellen. Ozoránál /más népfelkelőkkel együtt/ bekerítették Jellasics veszélyes utóvédjét: Roth és Philippovics 8000 horvát katonáját. s megadásra kényszerítették őket. Ezzel a diadallal /1848 október 7-én/ vált teljessé a honvédsereg egy héttel korábbi pákozdi győzelme, ezt ne felejtjük el!

Honvédek 150-nél is több abonyi legény állt be. Közvitéz lett a honvédseregben a Földi-, Egedi-, Herédi-, Varga-, Mertlik-, Király-, Zsemle-, Csáki-, Dobozi-, Lapu-, Juhász-, Zsákai-, Molnár-, Palcsó-család fia. mondja a krónika. Tiszti rangban országos hírnevet szerzett Ruttkay Károly őrnagy, Kása Lajos veressipkás kapitány,

Sívó Gyula, Bornemissza János, Mistéth János, Bloksay István főhadnagyok. Legenda honvédezedések Antos János, Danielisz János, Forró Elek. És a legismertebb abonyi: Gyulai Gaál Miklós, vitéz honvédmérnök tábormok - 1849 tavaszán nyarán Arad környékén vívott diadalmas harcokat.

Az abonyiak részt vállaltak a honvédelemből!

Maga a város, Abony, mint átvonulási útvonal mentén fekvő település /ti. a Pest-szolnoki főút és vasút mentén/, az utánpótlás biztosítása végett, vagy mint táborhely jöhetett számításba a Duna-Tisza közti hadműveletek során. Így 1848 decemberében. Ekkor Perczel Mór és Kazinczy Lajos honvédtábornokok serege vonult át Abonyon a Tisza felé. Nyomukban Ottinger császári generális két lovasezrede. A magyar sereg hátat adott Szolnokig, onnan a Kazinczy huszárok rácsaptak a németre, és lovasrohammal Ceglédig kergették vissza őket! Három hét múlva megint Abonyban volt Ottinger és a vasas németekkel megszállta a várost /1849 január/.

Mégis: "... a lakosság hozzánk hajlott és ezért mindig pontos értesüléseink voltak." - írta gróf Leiningen - Westerburg Károly honvédtábornok. Naplójának ez a részlete ugye fontos számunkra, abonyiak? Leiningen Damjanich-csal együtt harcolt a szolnoki csatában, melyben a veressipkás honvédek visszafoglalták Szolnokot. Szolnokról órákon át végeláthatatlanul özönlött a megvert német katonaság Abonyba, a mai Szolnoki és Tószegi úton. Az abonyi piac közepén szervezkedtek, hadrendbe akartak állni, de nem fértek el. Végül a Nagytemető alatt vertek tábor - a temető minden fáját kivágták, föltüzeltek a sírkereszteket is, a lakosságot pedig fosztogatták.

Abony a dicsőséges tavaszi hadjárat során szabadult fel, 1849 április 3-án. Ezen a napon vonult el /a Szolnok alatt készülődő magyar támadás hírére/ a megszálló katonaság. Ottinger futása napján érkezett Abonyba Asbóth Lajos honvédtábornok a Bocskay-huszárokkal. A tábornok Abonyban szenteltette fel tartalékosainak szép, fehér selyem, címeres lobogóját - a zászlóánya Károlyiné Zichy Karolina lett, aki sógornője a volt Bat-

thyány Lajos grófnak, Magyarország első, mártír miniszterelnökének.

Az abonyiak a honvédsereget és Kossuth Lajost éltették 1849 április 3-án. A magyar szabadságot! - melyet vérrel vívtunk ki a tavaszi hadjáratban. Szabadságunknak azonban csak ellenségei voltak külföldön - barátunk lenni senki nem mert! A magunk erejére maradtunk, amikor a megvert németet megsegítette "Európa zsandára", a cár atyuska.

Mindhalálig! - sóhajtott a nemzet 1849 tavaszán, amikor szabad volt és nem rab. Mindhalálig küzdeni.

1849 nyarán Perczel Mór honvédtábornok serege táborozott Abony határában - innen a mai Táborhegy dülő neve. A honvédek a turai csatába mentek Abonyból. Elveszett a csata! Petőfi Sándor barátját. Degre Alajost /az egyik márciusi ifjút/ megsebesülve hozzák a turai csatából Abonyba, a Szily-házba. Aztán tovább, Aradra. Minden honvédsereg Arad térségében gyülekezik - elárvul a Duna-Tisza köze. Abonyt ekkor szállta meg másodsorú ellenség. Benedek császári generális hada a vásártéren vert tábor. Sarcolták az abonyiakat, túsokat szedtek - mindaddig, amíg Török Dénes tús a kolera tüneteit nem színelte. Akkor a császári generális eltöltött minden érintkezést Abonnyal...

1849 augusztusában öt huszár vágatott Abonyba, a világosi fegyverletételből szöktek. Nálunk rejtőztek el.

A dicső harcoknak vége van, a történelemnek nem. Főhajtás részemről ez a rövidre fogott írás az abonyi '48-as nemzetnek.

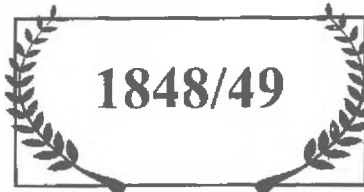
Zsemlye J.

Könyvismertető

Megjelent az Oppidum Csongrád Alapítvány kiadásában múlt év május 26-27-én a Kossuth Szövetség Dél-Alföldi Konferenciáján elhangzott előadások szövege "... én elmentem volt a Tiszához felköltetni a népet" címmel. A 120 oldalas kiadványban olvasható Cegléd, Kecskemét, Abony, Szolnok, Csongrád és Szentes, Szegvár, Hódmezővásárhely, Nagyszalonta, Moravica, Kiskunfélegyháza, Makó helytörténezeinek előadása az 1848-49-es polgári forradalom és szabadságharc 150. évfordulójára emlékezéssel Kossuth és az említett városok kapcsolatairól. A konferencia után, a résztvevők ellátogattak Nagyszalontára, Nagyváradra, majd a negyedik nap a Vajdaságba. Bácskában Ó-Moravicán is elhelyezték koszorúikat Kossuth Lajos szobránál. A könyv a Városi Könyvtárból és a Falumúzeumból kölcsönözhető.

(Gy.P.)

1848/49

A 49. zászlóalj hadizászlajának felszentelése

Kedves öreg barátom meghívót küldött a Múzeum Baráti Kör részére a várú csatában részt vett penci honvéd: Szrsen András emlékére emeltetett emlékkő avatására. (1998. július 12-re.)

A meghívón az 1848/49-es szabadságharcunkban a 49. zászlóalj hadizászlajának címere, mely e sorokat is ékesíti. Erről szól a tudósítás "Komárom feladásakor Grisza Ágost kapitány kapta megőrzésre. Nem adták át az ellenségnek.

Közel száz esztendeig a család őrizte Pencen kegyelettel. Ma a Hadtörténeti Múzeumban látható."

Ezt a hadi zászlót Abonyban avatták, írja Jakus Lajos tanár úr, a penci múzeum igazgatója Grisza tanulmányában.

"(1849) Április 3. Abonyba érkezés. A várható harcbevetés előtt utolsó lehetőség a hadizászlójuk felszentelésére. Zászlóanyának Sztankó őrnagy korábban felkérte Batthyány Lajos feleségének húgát, Zichy Karolinát. Ha nem is lehet jelen, helyettesítheti más.

Április 4. A zászlószentelést megörökítette naplójában Szuankó őrnagy és a zászlótartó Garay Antal.

Garay: "A felszentelés a szentegyházban történt. A szegek beverése a templom előtt". (Zászlószenteléskor szokás volt kis címerpajzsokkal díszíteni a zászló rúdját, melyeken azoknak a személyeknek vésett neve szerepelt, akik a zászló létrehívását előmozdították. A pajzs szögére volt erősítve, erről volt szó. [Gy.]

Garaynak úgy rémlik, hogy a zászlóanya: Gyulai Gaál Gyula özvegye volt, jobban mondva: Károlyiné Zichy Karolinát helyettesíthette. A zászlóanya után, aki a zászlóra az aranyrojtos szalagot kötötte, őrnagyunk élt a mondattal: "A huza szent szabadságáért. Utána Grisza százados: A világ szabadságáért!, utána a többi tiszt: A hazáért! A függetlenségért! Kossuth Lajosért! Meszáros Lázár hadügyminiszterért! A nagy Széchenyiért! stb."

Sztankó őrnagy megállapítja később: "Midőn az eskü formában felolvastam V. Ferdinánd királyt; alig egy-két hang szóltott utánam, annyira volt már a köztársasági szerencsétlen eszme elterjedve."

E néhány utóbbi szavaiból kiviláglik politikai meggyőződése. Maga is beismeri: "Nem születtem forradalmárnak, bele sodorva lévén teljesíttem a reám bízottakat zaj és szájhösködés nélkül, harcoltam bátorsággal, de nem tolokodtam." Ilyen embernek ismerem a lassan kilenven felé hallagó, tevékeni, csendben munkálkodó öreg bátyámat, akinek köszönöm, hogy figyelmünket felhívta a jeles évfordulóra.

(Gy. P.)

Csiky Sándor esküje nyolc fiával

(1849)

"A bicskői csata napján, április 4-én már előtte való napon kivonulván a németeknek csekély maradványa, a városba egész váratlanul megérkezett a magyar hadseregnek Asbóth tábornok alatti hadosztálya a Bocskay huszárokkal, két zászlóalj honvéddel, egy zászlóalj mozgó nemzetőrrel s nyolc ágyúval, mely dandár egy napi pihenő után Czeglédre ment.

Hogy a német hadsereg megfutamorodása s a magyar szabadság szent ügye mily hazafias érzülete, bizalomra és áldozatra buzdította fel az igaz honfi kebleket, egyik leg élénkebb bizonyítványa az, hogy Csiky Sándor, Heves megyei agrár birtokos, ki akkor itt rokonánál, Kostyán Jánosnénál volt látogatóban, 8 fiával esküdött föl egyszerre, a 48-ik honvéd zászlóalj zászlója alá, mely itt szenteltetett föl egész ünnepélyességgel a templom előtt. A hazaszeretet e lélekemelő példája minden jelenvoltat megindított, s az egész közönségre nagy buzdítással hatott. Csiky Sándor későbbi életében is telkesült hazafi maradt. Eger városa 1861-ben képviselőjévé választván, az országgyűlésnek és a függetlenségi pártnak majdnem egész haláláig folyvást tagja volt."

(Abonyi Lajos írásaiból)

Őseink naptára

Sok sok évtized óta a naptár, más néven "Kalendárium" meg a Biblia, jelentették egy-egy parasztház könyvtárát.

A kalendárium egy része tartalmazta a naptárt, a többi része pedig tájékoztató ismereteket, cikkeket közölt.

Sok esetben szakmai tájékoztató is volt, de egy-két üres lapon hirtelint a gazdának a nevezetesebb események bejegyzését.

'Születés, halál, házasság, vetési eredmények, stb. Így még a naptár szerepét is betöltötte.'

A naptár a csillagos égbolt változásainak megfigyelésén alapulva, az elmúlásról és az örök visszatérésről beszél. Ezek rendjét ismeri. Mutatja az ünnepek, névnapok, a Hold változásait, stb., stb.

Az emberiség ma nem egyforma, nem egységes időszámítást használ. Egyik történelmi ősiséget kíván magának kifejezni, például Krisztus előtt akárhány évszázaddal kivenve indítani időszámítását. Az pedig természetes, hogy a különböző éghajlati viszonyok között élő népek naptára nem egyforma. Nem is lehet egyforma, hiszen más-más az évszakok rendje, ha van egyáltalán érzékelhető változás.

Többféle naptárból nézzünk egyet-kettőt! Hindu, egyiptomi, khaldéus, babilón, perzsa, arab, görög és Juliáni-Gergely féle /keresztény/ naptár.

Az égi rend, - a csillagok állása, hold, nap járása stb./ mint már látnuk, az elmúlási és az örök visszatérést tükrözi.

Az égi rend magyar őseink számára az isteni törvényt jelentette. A Föld saját tengelye körüli forgása /egy nap/, a Holdnak a Föld körüli keringése egy hónap. A Föld a Nap körüli keringése egy év.

Ma is az évszakok változásának rendje szabja meg a kereteket minden foglalkozási ág számára, amely a természettel szoros kapcsolatban van. /Mezőgazdaság, falaj-előkészítés, vetés, aratás. Állatok szaporodási szokásai stb./ De még a társadalmi élete is ennek a függvénye. /Fűtés, világítás, munkarend, stb./

Ez a rendet a környezet tisztaság, a természetbe való mélyebb beavatkozás, hátrahagyott építész, örök irás, folyók szabályozása stb./ még nem tudta felborítani.

Az időszámítás kezdete és a naptár nem azonos időfogalomra épül.

A kekezés történelmi kurgónia, a visszafordíthatatlan idő jelképezi. Történelmi eseményekhez van kötvé. Pl. Krisztus születése, Széchenyi halála, stb. Vagy személyekhez.

A naptár viszont folyamatosan visszatér, szabályosan ismétlődő, az adott kor emberé által érzékelhető időrendje.

Bármennyire lehetetlennek is tűnik, de az ősi magyarság úgy élt együtt a természettel, hogy önmagát a természet részének tekintette. Igyekezett megismerni annak minden titkát. Hogy azt milyen sikerrel tette, bizonyítja a hónapoknak a parasztkalendáriumában még ma is megtalálható és használt elnevezése. Ezek az elnevezések mutatják az időjárásra, a magyar ember élet és munkarendjére. Az évi teendőiknek is időkezelési tájékoztatást ad.

Olvassuk figyelmesen a Magyar Naptár hónap neveit és ha szabad egy-kettő előterjesztem, használjuk is!

Január = Fergeseg hava

Február = Jégbonó hava

Március = Kikelet hava

Április = Szék hava

Május = Igéret hava

Június = Naptalan hava

Július = Áldás hava

Augusztus = Újkanyét hava

Szeptember = Földanya hava

Október = Magvető hava

November = Enyészet hava

Décember = Álom hava

Használjuk a hónap két nevét együtt: Valahogy így: Kikelet hava márciusban köszönti Önkét.

Skultéty Sándor
nyugdíjas tanár

Rodostó - Tekirdag

20 évig voltam a ceglédi IBUSZ idegenvezetője. 10 éven keresztül országjárás-vezető, majd egy több hónapos továbbképzés és egy sikeres nyelvvizsga után igazolványom már határon túlra is érvényessé vált. Vezettem Pest megyeieket, szegedieket, kecskemétiakat, sőt budapesti IBUSZ vezetőket is. Legkedvesebb utasaim mindig az abonyiak maradtak. Ma is meg-megszóllítanak és emlékeznek az együtt töltött szép és tanulságos utazásokra. Utazásaim - most úgy visszaemlékezve - jól sikerültek. Mindig igyekeztem vendégeimnek sokat adni. Mindig azon voltam, ne csak nézzenek, lássanak és tanuljanak, szórakozzanak is.

Legszívesebben török útjaimra emlékezem. Talán azért, mert egy kiterővel mindig Rodostóban álltunk meg először. Rákóczi ház! Csodálatos élmények!

A fejedelem ebédlőházának ebédlőszobájában a következőket mondtam el: Részlet Herczeg Ferenc Pro Libertate c. könyvéből...

Bercsényi Miklós is Rodostóban lakik feleségével. Saját udvartartása van. A Porta külön évdíjat fizet neki, aránylag úri bőségben él. Egy nap Miklós úr kipirult arccal nyit reá a feleségére.

- Tudod, lelkem, mi az újság?
- Rodostóban is történik újság?
- Megjött hazulról a két Czinka fiú. Hiszen emlékszel az apjukra?!

- Eleget muzsikált az ungvári ebédlőházamban. Hát ha megjöttek, akkor tudom, ki fogja nekünk Miklós napján húzni.

- Hány fogás lesz a Miklós napi estebéd?
- Gondolom, elég lesz hatvan.
- Kevés, ha itt lesz az fejedelem!
- Szegény drága urunk olykor rá se néz az ételre.

- Azért csak meg kell adni a módját. A török császár száz fogással becsülte meg Rákóczit. Annyi szeretet legyen bennünk is, mint a pogányban.

- A fejedelmet az asztalfőre ültetem.
A háziasszony egyenként lelkükre kötötte a Miklós napi vendégeinek, politikáról a világegyetért se beszéljenek a fejedelemnek. Hadd legyen ez az ártatlan mulatságok

estéje. Az urak szót fogadtak és derűsen ültek az asztalnál. Egy-két órára valamennyien megfellekedtek Rodostóról, és úgy koccintgattak, ittak, mintha nem is magyarok volnának. A lakoma vége felé jött Bercsényi meglepetése. A fejedelem háta mögött halkán megnyílt az ajtó, és a szomszéd szobából valami leheletszerűen édes szorongás indult meg, ami eleinte csak szelíden melengette az ember vérért, de aztán egyszerre szilaj erővel belemarkolt a szívekbe... A két Czinka macskatalpon behajlongott a banda előtt... Ketten voltak primások. Matyi a hegedős és Pali a tárogató. Bercsényi maga is megjéjdt a saját meglepetésétől...

"Hej, Rákóczi, Bercsényi...!"

Hirtelen valami kozmikus vihar kerekedett, a kiszáradt és felszántott vízmedrekéből harsogó és tajtékzó hullámfalak vágattak elő, a kialudt és begyepesedett vulkánkráterek mennydörögve megnyíltak és tüzet hánytak...

"Jaj, régi szép magyar nép, az ellenség téged miként szaggat és tép..."

"Meghasadt a föld, és kivetette a rég feledett halottakat. Feltámadtak a régi fájdalmak és örömek, a részegítő diadalok és lesújtó vereségek emlékei... Megint lobogtak a Pro libertate zászlók. Munkács vára megint fellegek felé emelte szabad tornyait, a tűzpiros alkonyi ég alatt kuruc brigádok vonultak nyugat felé, és rémülten kongottak Bécs vészharangjai... Megjelentek mind a régiek." Az öreg Vak Botyán, vitéz Czelder Orbán, az oroszánbátorságú Béri Balog, Ocskai László, Bezerédi Imre, a császári tiszték réme...

"Hová lettek magyar népnek élő tüköri, nemzetünknek hírszerzői...?"

A honvágy tigrismarokkal vágott a szívükbe... és mind a haza egy kis darabját siratta. Egy várkastélyt, egy tornácos kúriát, egy ráncosképu anyókat, vagy egy

maszatos kisgyermeket. Bercsényiné az ungvárikeri szegfüket, Mikes Kelemen egy számlót az édesanyja széke mellett, Miska hajdú a szalmazsuppos csöszkunyhót. A vihar magával ragadta a szíveket mint ősszel a hervadt lombot.

Bercsényi Miklós, a büszke, a kemény nagyúr, nagy koppanással az asztalra ejtette öszlő fejét, és elkezdett sírni, dühös és kétségbeesett férfisirással. A felesége halálos ijedtséggel bűjt hozzá és könnyek és csókok között vigasztalta. A büszkeség és szégyenérzet lehullott rólu, mint a rongy. Most nem volt köztük sem mágnás, sem katona, sem szolga, sem úr, mind emberek voltak, meztelen lelkű, kétségbeesett emberek, akik ég felé zokogják nagy fájdalmukat, hogy miért bűn magyarnak lenni...

"Jaj, régi szép magyar nép!"

Az udvarmester a pohárszék mellett hóna alá fogja a pálcáját, és két tenyerébe takarja arcát... A felszolgáló étkefogók - vén kurucok valamennyien, elfordítják arcukat, és messzire nyújtják a tálakat, nehogy behulljanak a könnyeik...

Csak egy ember nem sírt ... Rákóczi Ferenc, a fejedelem. Kőarccal, merev derekkal ült a székében. Hiszen, ha ő még sírni tudna!...

"Isten áldd meg a magyart!..."

A csoportom elcsukló hangon énekelt és sírt. A magyar utca első háza a Rákóczi ház. A főbejárat mellett márványtábla áll szöveggel: "Itt élt e házban 1720-1735-ig Rákóczi fejedelem, aki 1703-1711-ig a magyar nép szabadságharcát vezette, és később török földön talált menedéket. Valamikor Rákóczi ebédlőháza volt, ma múzeum. Az előcsarnokban Kisfaludi Stróbl Zsigmond Rákóczi szobra és két zászló fogadja a belépőt. Nemzeti színű és a fejedelem harci lobogója..."

A földszinti két emléktábla jelzi, hogy a Rákóczi ház 1929-32 között épült újjá. A másik jelzi, hogy az első emeleti emlékmúzeumot 1968-ban a Magyar Kormány létesítette. A második emeleten van az ebédlő, régi korabeli bútorzattal. Egy alacsony emelvényen Rákóczi maga készítette karosszéke. Egy öreg lánán kopjafa, Mikes Kelemen emlékezetére, honfitársai, szülőföldjéről. 1970. augusztus 5. Az ebédlőterem mellett Mikes Kelemen pici szobája, ablaka a Márványtengerre néz.

Csillike

A Falumúzeum alapításának 40. évfordulójára a MOL Olaj és Gázipari Rt. támogatásával "Abonyi barangolások" c. képes tájékoztatót készítettetek a Múzeum Baráti Köre.

A tizenhét főtő és a rövid szöveges tájékoztatás a város történelme, emlékhelyei, műemlékei, művészeti alkotásai iránti figyelmét kívánja felhívni az érdeklődőknek.

Kapható a múzeumban és a könyvtárban, 100.- Ft/db. Szeretnénk, ha az ebből befolyt összeg támogatást nyújtana az **Ezredéves Évforduló** tiszteletére tervezett újabb abonyi képes összeállítás kiadására.

/MKB/

Természetjárók Köre, Abony 1999. évi túraterv

Március 14. Abony és környéke

Március 20. Kincsem telj. túra, Tápiószéle

Március 27. Nagymaros-Zebegény /Juliánus telj. túra/

Április 10. Abony és környéke

Április 17. Tatabánya-Komárom /Gerecse telj. túra/

Április 24. Karancs-Medves telj. túra, Salgótarján

Április 25. Abony és környéke

Május 1. Kéttorony telj. túrák

Május 7-8. Tihany telj. túra, Balatonfüred

Május 23. Ozorai telj. túra, Simontornya

Május 30. Hévízgyörki telj. túra

Ne csak nyelvében, hanem zenéjében is éljen a nemzet!

(Hogy a hagyomány hagyomány maradjon...)

Mint az emberiség, úgy a fejlődés folyamán az öt szórakoztató zene is a tisztító tűz örök hevében ég. Ahhoz, hogy ez végbemenjen, közvetítőkre, megszállottakra, olyan munkájukat magas színvonalon művelőkre van szükség, akik időt, fáradságot nem kímélve készek ma is tenni a közért! - vagyis: "...nagy munkát vállal az magára, ki most kezébe lantot vesz".

Az Abonyi Ifjúsági Fúvószenekar 1996 márciusában alakult újjá, kizárólag a Bihari János Zeneiskola növendékeiből és a Gyulai G. M. Általános Iskola tanulójából. Azóta is törekszünk arra, hogy a zenekar megmaradjon "abonyinak", ezért elsősorban abonyi diákokra építünk. Az együttes első ízben az 1996-os Abonyi Kulturális Napok keretében mutatkozott be, és azóta valamennyi kulturális eseményen részt vesz, emelve a rendezvények színvonalát.

1996-ban Csáki Kálmán úgy élesztette újjá a zenekari életet, hogy egyesületünk pénzeszközzel nem rendelkezett, és azóta a működési feltételeket önerőből - a vidéki fellépések bevételeiből - finanszírozta. A város vezetése és lakossága jelezte felénk fúvószenekar iránti igényét, ami továbbfejlődésre ösztönöz bennünket. Célunk az igényes zene művelésére, hallgatására való nevelés, a kulturált viselkedés elsajátíttatása, kapcsolatok építése a zenén keresztül, egymás segítése.

Ennek érdekében mind a zenekarnál mind a majoretteknél komoly előkészítő munka folyik. Új terveket, új lehetőségeket keresünk, és ehhez szeretnénk megteremteni az anyagi hátteret: szponzorokat keresünk, pályázatokat írunk, számítunk a szülők segítségére és természetesen várjuk városunk Önkormányzatának támogatását is.

S a jövő? - Terveink között szerepel eleget tenni - többek között - a francia kisváros Chambly meghívásának. Az utazás várható ideje 1999 július eleje. A hagyományos szereplések mellett több új kezdemé-

nyezéssel kívánjuk színesíteni a város kulturális életét. Ilyen pl.: a hagyományteremtő Újévi koncert, a Farsangi hangverseny, a látványosságot vonzó Térzene és többek között a Regionális Ifjúsági Fúvószenekari Találkozó megszervezése és lebonyolítása. Ami ezek közül már megvalósult:

- Január 16-án a Gyulai iskola aulájában nagyszerű Újévi koncertet tartott az Abonyi Ifjúsági Fúvószenekar és Majorette-csoport, melyből hagyományt szeretne teremteni. A zenei rendezvényt követően kedves színfoltja volt az estnek a családi hangulatú megvendéglés. Ezzel a gesztussal a rendezők nem titkolt szándéka az volt, hogy a szülőket, gyerekeket, zenebarátokat közelebb hozza egymáshoz a zene láthatatlan, de nagyon is kézzel fogható világában. A vendégek kisebb-nagyobb társaságokat alkotva beszélgettek, miközben virslivel és pezsgővel kínálták őket. Ez idő alatt az est befejezéséig a Party Music Band zenéje szolgáltatta a jó hangulatot színvonalas műsorával. Ugy tűnik, az elgondolás jó, mert a hangversenyt nagy siker kísérte.

A Farsangi hangverseny, amely március 6-án volt, szintén a Gyulai iskola aulájában került megrendezésre. A hangversenyen neves művészek vettek részt. Így a Szolnoki Szigligeti Színház részéről: Szóke Ferenc, Csáki Kálmán, Gyurics György, Szöginé Bondos Erika, Györy Erika, Fekete Katalin.

A műsor meglepő és mulatságos fordulatokkal kezdődött, amelynek folytatásaként Mozart: Falusi farsang c. darabját adták elő az alkalomhoz illő jelmezekben és rendkívül humoros bemutatásban. A produkció óriási sikert aratott a jelenlévők körében. Ezt követően a kiskunfélegyházi Kun Rézfúvós Együttes mutatkozott be, izelítőt adva nívós repertoárjukból, amelynek képviselői szintén a zene igazi követői voltak. Az est befejezéséig a Party Music Band szórakoztató zenét játszott, miközben a zeneszerető közönség valódi farsangi megvendéglésnek volt részese. /Szalagos fánk és mellé farsangi tüzes borral és üdítővel kínálták a tisztelt nagydíjazottakat./

Akik megtisztelték, jelenlétükkel kitüntették a rendezvényt, azok ismét egy kellemes hangulatú estnek lehettek részesei.

Györe Tibor

Tallózó

Hol innen, hol onnan kap múzeumunk Abonyból elszármazott ismerősöktől, barátainktól lakóhelyükön megjelent újságokat, havi, kétheti lapokat

A "Siklós és Siklósvidék" című lapban - a február 9-i számban olvastam a túronyi csata 150. évfordulójára tervezett emléktúráról, s a cikkben Percs Péternek a Siklói Várbaráti Kör elnökének elvülhetetlen érdeméről. Két évi megszállott munkája eredményeképpen Battyhány Kázmér hamvai hazatérhettek az ősi várba, s immár leróhatják kegyeletüket sírjánál a nagy nemzeti gyásznapon, október 6-án. /Simorné cikkéből/

A "Nagykátai Újság" /helytörténeti és közéleti lap/ három számában Basa László tanár úr cikkeit olvashatjuk "Hadikórház Nagykátán 1849"-ben címmel. Ezekből tudjuk meg, hogy Kossuth Lajos, a Honvédelmi Bizottmány elnöke 1849. április 5-én Nagykátára rendeli Nagy Józsefet, Abony mezőváros sebészorvosát a hadikórház élére /Áprilisi számunkban közöljük Basa László tanár úr Nagykáta-Abony 1848-49-es történelmi kapcsolatairól szóló írását, benne Pilszonovics Béla 17 éves honvéd hadnagy nevezetes haditettét az abonyi osztrák táborban./ /Gy.P./

A Petőfi Művelődési Ház Baráti Köre nótaműsort szervez.

Az előadás 1999. május 9-én 17 órai kezdettel lesz a művelődési házban.

Fellépnek: Kovács Apollónia, Madarász Katalin, Gál Gabriella, Kovács Péter és a műsorvezető Nagy Attila.

Kísér: Kállai János és zenekara.

Érdeklődni: 53/360-681-es telefonszámon Acsai Lászlónál lehet.

Honnan rajzoltam?

1999. évben az Abonyi Naplóban szeretnénk új retvénysorozatot indítani, amelyben a fenti cím lenne a kérdés. Minden számban közlünk egy rajzot, amely Abonynak valamelyik pontjáról készült. A képen minden esetben az abonyi két torony valamelyike, vagy mindkettő egyszerre fog látszani. A feltett (kérdésben) kérdésre azt kell megválaszolni, hogy honnan rajzoltam a képet, vagyis hol ültem a kép rajzolása közben.

A beérkezett helyes válaszokból a nyertest év végén sorsoljuk ki. A győztes díja egy bekeretezett abonyi látkép. Azt hiszem, nem nehéz a feladat, és sok helyes válasz érkezik.

Abonyi Magyar Irtó

A magyar festészet nagy alakjai Paál László

1846-1879

Boldog gyermekkorát erdő mellett élte, ennek emléke végigkísérte életét, ez az emlék avatta az erdő festőjévé.

1846-ban Zámon született, apja jómódú postamester Hunyad megyében. Aradon, ahol általános iskoláit végezte, Böhm Pál festőtől tanult rajzolni. Itt ismerkedett meg Munkácsi Mihállyal, aki egy életre barátja lett. Apja ellenezte, hogy festő legyen. Munkácsival együtt ment Bécsbe, és ott lett az "ex-jogászból" és az "ex-asztalos"-ból festő.

Hamar megunta a Düsseldorf-i Festőakadémia szellemét.

Tájékpfestő tanára, Zimmermann,

kivitte a festőket a szabadba, ahol a természetnek nem az egységét kellett festeni, hanem az apró részleteit. Paál ezt a módszert nem sokáig tűrte, mert a Hunyad megyei természet szépsége mást is sugallt neki. 1870-ben a bécsi múzeumban látott hollandi mesterek tájképei hatására Hollandiába utazott, és ott friss szemmel figyelte és festette az új tájakat.

Paál mohón festette a tengerparti tájakat, az itt festett képei sokkal frissebbek, könnyedebbek, mint a bécsi akadémián keletkezett munkák.

Barátsága Munkácsival itt sem szakadt meg, aki hosszú levelezés után Düsseldorfba hívta. Düsseldorfban együtt dolgoztak, szórakoztak, művészeti csoportokkal ismerkedtek meg. Megismerkedtek Mr. Forbes angol úrral, aki képet vett Paáltól és meghívta őket Angliába. Mivel Munkácsi Düsseldorfból Párizsba költözött, így Paál is követte 1872-ben.

Párizsban megismerkedett a barbizoni festőkkel, Corot /Koró/, Daubigny /Dóbinyi/, Rousseau /Russzó/-val, akik a Fontenebló hatalmas erdőségébe csalták.

Az erdő közel van Párizshoz, így nyaranta Munkácsi is kirándult oda.

Paál új lakhelye Barbizon falucska lett, egy erdőszéli házban. Tájékpfestészetére itt érte el tetőfokát. Ekkor 29 éves és tájképfestészetének csúcspan elért a családások. A Párizsi Szalon képeit nem méltatta, nem figyeltek fel rá, egy képét sem tudta eladni. Közben családja elszegényedett, nem tudták segíteni, minden munkát elvállalt, hogy megéljen. A nehézség ellenére folyamatosan festett, de a nélkülözéssel vívott tusában végül ő lett a vesztes, 1877 nyarán elvesztette elméje épségét. Munkácsi a Párizshoz közel lévő Charenton elmeógyógyintézetbe vitette, kiállítás rendeztek munkáiból, képét is tudtak eladni, de ez már nem segített rajta.

1879. március 4-én a halál megváltotta szenvedéseitől a legnagyobb magyar tájképfestőt.

Életében egyetlen képe sem került a Nemzeti Múzeumba, de barátai és gyűjtői majdnem minden képét megmentették a múzeum számára és kiállították.

Ez volt Paál Lászlónak a föltámadása, holta után új életének kezdete a magyarság tudatában.

Emlékezzünk 1999. március 4-én Paál László halálának 120. évfordulójára, mert ő volt a magyar tájképfestés legnagyobb alakja!

Abonyi Magyar Imre

Emlékek az első iskolámról

I. rész/

Tavasszal, amikor már a pedagógusnap is közeledik, régi iskoláim jutnak gyakran az eszembe... és pedagógusok, akik hosszú éveken át tanítottak és neveltek. Hálás szeretettel gondolok valamennyiükre, de szívemnek mégis a legkedvesebbek első tanítóim és az örökre lelkembe vésődött első iskolám. Abonyban állt és áll még ma is ez az iskola, a Szelei út elején.

Jelenleg Somogyi Imre Általános Iskola nevet visel. A hatvanegynéhány év, a történelmi viharok és a rohanó világunkhoz kapcsolódó fejlődési folyamatok természetesen létrehozták külső arculatának és belső szellemiségének változásait, de lényegében az iskola jelene és múltja szorosan összetartozik. Erről a múltról szeretnék én írni.

Nem azért, hogy bármit is kiemeljek vagy összehasonlítsak. Egyszerűen csak azt szeretném elmondani, milyen volt ez az iskola, amikor én 6-tól 10 éves koromig odajártam.

Az iskola új, emeletes, egyszerű, mégis mély benyomást keltő, tekintélyes épület volt. Homlokzatán vastag betűk hirdették: Római Katolikus Elemi Népiskola. Bolthajtásos föbejárataánál 4 korinthusi oszlop őrködött. Felettük egy fehér márvány dombormű Mária mennybe menetelét ábrázolta. S mintha felhők közül néztek volna ki, szárnyas kis fehér angyalok könyököltek Mária feje fölé, körben a falon. Az épület tetején - egy toronyba zárva - nagy kerek óra kisdíakoknak és járókelőknek egyformán mutatva a mindig csak előre futó, örökre megállíthatatlan időt. A torony tetején kereszt emelkedett.

Ezt az iskolát a helyi köznevelési Központi Iskolának nevezte, mert hozzátartozott a távolabb lévő Ceglédi úti, Erdő úti és Újszászi úti 2 tantermes, 2 tanítós iskola is. Ebbe a Központi Iskolába kíváncskodtam, és már alig vártam 1932-ben, hogy szeptember 1-je legyen. Azonban nagy csalódás ért. Mivel aug. 31-ig nem töltöttem be a hatodik életévemet, nem lehettem az iskola tanulója. Sokat sírtam emiatt. Végül édesanyám kézen fogott, és elvezetett az iskola irodájába a nagy tudású, nagy tisztelettel körülvett, mokány termetű, szép magyar arcú, magyar bajszú Szűcs István igazgató bácsi elé. Ő zöld posztóval bevont íróasztala mellett helyeslően hallgatva végig kérésemet. Amikor megtudta, hogy már ismerem a betűket és meséket is olvasok folyékonyan, eltekintett az életkorom körüli néhány hét különbségtől, és az 1 Pengő beiratkozási díj befizetése után felvett engem az első osztályosok közé. - Az 1 Pengő nem volt sok, de nem is volt kevés. 1 fillérért 1 szem cukrot, 4 fillérért egy kiflit lehetett kapni a boltokban.

Az irodától jobbra indultunk el. Apró kis lépéseim visszhangosan kopogtak a színes cementlapokkal borított folyosón, míg elérkeztünk az első osztályig. Beléptem a tanterembe, és ettől kezdve már magamnak kellett boldogulnom. - Szemben a falon feszítetett láttam. Alatta, széles dobogóra helyezve a tanítói asztal, fölé jobbra fényezett, díszes tetejű szekrény, balra háromlábú fekete tábla és egy nagy, fekete-piros golyókkal felszerelt számológép állt. Lent a padló feketén, olajosan tapadt a cipőm talpához.

Az első osztályt egy magas, sovány testalkatú, sovány de kellemes arcú, fekete hajú, fekete bajszú férfi: Horváth József tanította, akit én is mint a többiek, hamar megszerettem. Jó volt hozzánk és kedves, de nagyon szigorúan megkövetelte a rendet, figyelmet, szorgalmat és a tisztaságot. Nápálcája mindig ott feküdt a tanítói asztalon és használta is a hanyagok, lusták vagy rendetlenkedők megbüntetésére. Mindig igazságosan ítélkezett. Soha nem kiabált és nem gorombáskodott velünk.

Az osztályban sokan voltunk. Szép fényezett, világosbarna kettős padokban álltunk, három nagyon hosszú sorban. Elöl a lányok,

hátsó a fiúk. A padtetők felső szélén egy kis vályú a ceruza és a radír, a közepén lévő lyuk pedig a kerek, üveg tintatartó biztonságos elhelyezésére szolgált. Halványzöld, vászonnal bevont, vulkánfibre táskámat a pad nyitott fiéjébe tettem, és onnét szedegtettem elő felszereléseimet: a kockás irkámot, a vonalás irkámot és az olvasókönyvemet. Rajzoláshoz lapokat kaptunk a tanító bácsitól. Kitért ceruzáinkat is ő hegyezte meg a kicskájával. Oh, mennyi, mennyi türelemmel!

Szept. 1-jétől okt. 15-ig és ápr. 15-étől

év végéig mindennap már korán reggel sorakoztunk, és tanítóink vezetésével mentünk a fél nyolcas misére. A templomban, a padok mellett hosszú sorokban állt a sok gyerek a szentélytől a kijáratig. Sokszor vacogtunk a hideg márványlapokon állva a hidegben. Különösen fáztak azok a gyerekek, akik késő őszig mezítláb jártak, mert a szegénység miatt nem volt még cipőjük sem. A tanítás minden reggel imádsággal kezdődött, és arval is fejeződött be.

A tanulásban gyorsan haladtunk. Karácsonyra osztályunk már megismerkedett minden kis és nagy, nyomtatott és írott betűvel. Nagyon szerettük az olvasás órát, mert minden betűnek meseje volt, és a tanító bácsi a meséket gyönyörűen mondta el, sőt még a táblára is foltrajzolta őket. A betűket és a számokat - hogy mindig előttünk legyenek - kivágta színes, fényes papírból, és foltrajzolta az ablaksorral szemben lévő falra. A betűkhöz nemcsak hangokat, hanem kézjeleket - fonémimikát - is tanultunk. Vagyis szabályosan tudunk olvasni jelekről, papír és könyv nélkül. Számítástanórán gyakran használtuk a nagy számológépet, úgy hogy a színes golyókat húzogattuk rajta a feladatoknak megfelelően. Sokan saját kis számológépünkön dolgoztunk. A tízes állépcsé után pálcikákat rakosgattunk gyötrődve. Azok segítettek minket a gondolkodás nagy műveletében.

Karácsony után szinte ünnepeknek számított az a nap, amelyiken végre tintával és tollal írhattunk. A tinta nagyon drága dolog volt. Ezért a tanító bácsi, aki mindig igyekezett segíteni a szegény gyerekeken, maga készített számunkra tintát erdei gubacsból, és ajándékként személyesen öntögette szét a padokba helyezett tintatartókba. Én szomorúan vettem tudomásul, hogy ez a tinta nem a várva várt kék színű, mint a felnőttek tintája, hanem valamilyen egészen különlegesen barna. De akár kék, akár barna volt az a tinta, mindenképpen sok bajt okozott az életünkben. A tollszárba illesztett tollhegy (hegyes vagy vágott végű) mindig sok tintát vett fel, pacákat ejtett, kiszaladt a sorból, befogta az ujjunkat, néha az egész kezünket. Az is előfordult, hogy egy nagyobb mozdulat miatt maga a tintatartó ugrott ki a helyéről. Jobb nem is beszélni róla, mi következett ilyenkor.

Horváth tanító bácsi soha nem veszítette el a türelmét. Újra meg újra megmutatta, hogy kell fogni a tollat. Vezette a kezünket. Lelket öntött belénk, amikor nagyon eleséggédtünk. Közben mesélt kislibákról, Piroslétről, Jancsiról és Juliskáról.

Óráközi szünetekben nagy játékok mentek kinn az udvaron, ahol minden osztály csak a számára kijelölt helyen tartózkodhatott, az elsősök csak a Kultúrház felé néző kisudvaron. A fiúk többnyire lovacskáztak, bunkót vagy zavarócskát játszottak. Mi lányok az énekes körjátékokat kedveltük, mint a "Méz, méz, méz, tennett méz" vagy a "Repülve jön egy madárka" kezdetűeket. De akár tífzféléit is végig tudunk énekelni és játszani egyfelváltva. Sokszor a fiúk is beálltak a körbe, és a lányok is részt vettek az órájátékokban. Emlékszem, én is futottam olyan ostor végén, melyet a többiek úgy megcsavartak és úgy megrántottak, hogy messzire repülve, tényleg mint egy bunkó csapódtnam a döngölt udvar sarkába.

Déli harangszókor elmondtuk az imádságot, és elkészültünk. A kapunál aszerint álltunk három különböző sorba, hogy melyik irányban laktunk, mert egyik sor a Szelet, másik a Cegléd, harmadik a Szolnoki út felé indult. Utközben vigyázzok ügyelnek a rendre, és "Diesértessékekkel" köszöntünk minden felhőtnek.

Néha a tanító bácsi tanítás után a tanteremben marasztalt egy-egy gyereket és lerajzolta, lefestette. Szüleimtől tudtam, hogy a tanító bácsi művész: verseket ír, képeket fest. Talán másképp

mézte, színesebbnek, gazdagabbnak látta a világot, mint más, és ezt el is tudta mondani. Egyszer engem is lefestett. Nagyon boldog voltam a képpel. Mint anyyi mindent, a háború ezt is elsodorta!

Év vége felt a tanító bácsi kislánya - aki azonos osztályba járt velem, és akivel nagyon jó barátságban voltunk - megbetegedett, vörhenyes lett. Trajcsik bácsi, a város egészségügyi megbízottja sietve ment ki hozzájuk, és egy nagy vöröskeresztes cédulát ragasztott ki a kapujukra, jelezve vele, hogy ragályos beteg van a háznál. Hat hétig a kapun

senki se ki, se be nem léphetett. Mi is új tanítót kaptunk Szűcs Dóra /Polgár Lajosné/ személyében, aki szinte akkor került ki az iskolapadból. Szép volt és fiatal. Rajongásig szerettük, mert veltünk énekel, játszott és nevetett.

A "virágos vizsgán" - ahogy Horváth József tanító úr a vizsgát nevezte - mind a két tanítóink megjelent. Egyiküknek a komoly munkáért, a betűvetésért, a sok-sok új ismeretanyagért, a másikuknak a derűért, a napfényes kacagásért, az élet szeretetért kell köszönetet mondanom.

Fehérné Majzik Sarolta
/folytatása következik/

3 szobás, komfort nélküli ház beköltözhető állapotban
1200 m² telekkel eladó Abonyban, a Szabadság u. 29.
szám alatt.

Érdeklődni lehet: 06 82/474-359-es telefonszámon.

"Önre mindig van
időnk!"
"Nyugodt élet, biztos
termés =
ARGOSZ BIZTOSÍTÁS"

ARGOSZ BIZTOSÍTÓ Rt.
Helyi Képviselőt
2740 Abony, Nagysándor J. u. 26.

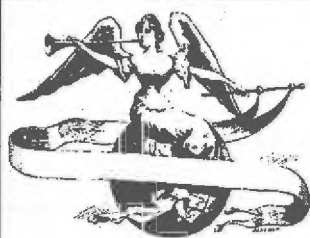
- Kötelező gépjármű-felelősségbiztosítás
- Fészek Otthon Biztosítás
- Vállalkozási Vagyongarantálás
- Növények tűzkár elleni biztosítása
- Növények jégkár elleni biztosítása
- Állatok elemi kár elleni biztosítása
- Nagyértékű állatok biztosítása
- Száj- és körömfájás elleni biztosítás
- Felelősségbiztosítás
- Csoportos személybiztosítás
- Vadász felelősség- és balesetbiztosítás

Bővebb felvilágosításért forduljon bizalommal
helyi képviselőnkhez!

Helyi képviselőnk: Kókai Lászlóné

A hét minden napján.

Telefon: 53/360-639

*"Ha majdan átfutottam
Göröngyös útamat,
S hová fáradtan érek,
A sír nyugalmat ad..."
/Eötvös József/*

Halottaink

Bálint Józsefné 66 év, Lenkey út 4., Barna Ferenc 56 év, Knézich út 20., Falusi Sándorné 70 év, Tószegi út 101., Dávid Miklósné 64 év, Abonyi L. út 24., Varga Imre 59 év, Nyárfa út 23., Barna Béla 82 év, Tabán út 5., Biczó Pálné 80 év, Klapka Gy. út 11., Csaba Mihály 87 év, Balhás d. 5., Molnár Erzsébet 63 év, Temető d. 7., Balgóczky Istvánné 87 év, Fürst S. út 7., Herédi Béla 55 év, Bathyány út 71., Polgár Gyuláné 60 év, Hársfa út 28., Gujka János 42 év, Nép út 5., Fehér Jánosné 84 év, Szondi Gy. út 11.

Rendőrségi hírek

Bűncselekmény alapos gyanúja miatt indult eljárás R. L. abonyi lakos ellen, aki 1999. 02. 14-én 15.00 és 16.00 óra között két ismerőseivel S. J. és R. P. abonyi lakosokkal bementek az Abony, Szelei úton lévő "Bata" kocsmába, ahol az ott lévő pénznyerőgéppel játszani kezdtek. Mivel R. L. a pénzt elvesztette a játékgépen, így a pénznyerőgépet feldöntötte és a gép pénzkiadójába beleesett 3.500 Ft-ot magához vette, majd két társával a kocsmából eltávozott.

Szabálysértés alapos gyanúja miatt indult eljárás R. I. abonyi lakos ellen, aki 1999. 02. 10-én a délelőtti órákban a Mária T. úton az út mellett lévő akácfa surjársort baltával kivágta és azt egy gumikerekű kézikocsira pakolta.

Fenti személy a surjánok írtására engedélyt nem kapott, mint később kiderült, a fasor az abonyi Kossuth Mg. Sz. tulajdona. Sem a szövetkezet, sem a Polgármesteri Hivatal nem adott engedélyt az írtásra. Nevezett előállítása során beismerte, hogy nem is kért engedélyt a kivágásra, ezért a fenti személytől a kézikocsi a rajta lévő kb. 1.000.- Ft értékű fával lefoglalásra került.

Bűncselekmény alapos gyanúja miatt indult eljárás Cs. S. törökszentmiklósi lakos ellen, akit ittassága miatt 1999. 02. 28-án a Strand Kisvendéglőben nem szolgált ki, ezért két poharat és egy hamutartót a pultra dobott. Fenti személy viselkedése riadalmat valamint megbotránkozást keltett, ezért a rendőrség a helyszínen elfogta és az Abonyi Rendőrsre előállította.

Garázdaság miatt indult eljárás F. M. abonyi lakos ellen, aki 1999. 02. 28-án a Spaten Sörözőben a játékgépeket lökdöste, az álló hamutartót felrúgta, majd amikor a kiszolgáló rászólt, hogy hagyja abba a cselekményét, felkapott egy széket és fenyegetően felé fordult. A helyszínre érkező járőr a fenti személyt az Abonyi Rendőrsre előállította.

Tájékoztatatom továbbá a lakosságot, hogy a fentiekben túlmenően a város területén elkövetett egyéb bűncselekmények miatt is folyik eljárás ismeretlen tettesek ellen.

Amennyiben érdemleges információval rendelkeznek, úgy a 360-152-es telefonszámon hívják a Rendőrs ügyeletét, vagy a 06-20-230-707-es rádiótelefonszámon a közterületen szolgálatot teljesítő járőröket.

Abony, 1999. március 03.

Godó Tibor r. fhdgy.
őrsparancsnok

Zenei pályájukra az abonyi zeneiskolából indultak el

Tisztelt Szülők! Tisztelt Abonyiak! Kedves Kartársaim, Barátaim!

Az abonyi zeneiskola létrehozójának, Szabó Sándornak 80. születésnapjára megemlékezésére készültve írom ezt a gondolatot, hogy meg kellene öröklíteni azoknak a volt zeneiskolásoknak a nevét, munkásságát, akik az abonyi zeneiskolából indultak el és élethivatásul a zenetanítást, énektanítást vagy a zenével kapcsolatos foglalkozást választották, illetve zenetanároknak készültek, zenét tanítottak, de időközben más pályára állították őket az élet.

E gondolat megvalósításával nemcsak az életpályák megismerése, a kedves arcképek felidézése volt a célom, hanem egy értékes dokumentum összeállítása is. A másik fontos indíték: megismertetni a város lakóit ezekkel a kedves, tenni akaró, tenni tudó, lelkes, okos tanárokkal és az önfeláldozó szülőkkel.

Szeretnék a zeneiskola tanárainak nevében is köszönetet mondani, amiért elfogadták Szabó Sándor, később Varga György, majd Dr. Kocsis Ferencné igazgatók és az illetékes zenetanárok ajánlását, kérését, hogy segítsenek gyermekeik zenei pályára történő irányításában.

A Kedves Szülők bizonyították, hittek a tanároknak, hittek a zeneiskolában, szorgalmában. Vállalták az anyagi nehézségeket, biztosították a felkészülésükhöz szükséges nyugodt körülményeket, segítettek, ahol tudtak. Az eredmény nem maradt el, mert az zeneiskola megalapításától, 1952-től 1998 év végéig eltelt időben - 46 év - több mint hatvan /60/ növendék ment zenei pályára. Ez bizonyítja, hogy érdemes volt Szabó Sándornak zeneiskolát létrehoznia. Befejezésül idézem Lovásznó Gajdos Éva hozzászólását levelének befejező sorait:

"Ha még egyszer születnék, akkor is zenetanár lennék - ez a HÍVÁS az én életem célja!"

"Köszönöm, hogy ezeket leírattam!"
En pedig köszönöm, Evike hogy leírtad!

Kérem, hogy akik fényképeket nem küldtek meg, legyenek szívesek elküldeni, mert ez az anyag iskolai dokumentáció lesz.

Nézzük, ismerkedjünk meg a volt zeneiskolások növendékekkel, immár tanárokkal! Névsorukat koruk szerint állítottam össze.

Peták Istvánné Holló Gizella /szül. 1940/

Első volt zeneiskolás, aki visszatért mint zongoratanár. Vele kezdődött a zeneiskola nyilvánosság előlépése, vele és Puskás Elvirával indult meg az a folyamat, ami a későbbiek főstörékvése lett, a tehetségek zenei pályára irányítása.

Zongora-szolfézs tanár /1963-tól/.

Anyja: Kniewasser Mária /háztartásbeli, a későbbiekben htb. jelzés/.

Apja: Holló Gyula /pénzügyőr/.

Első munkahelye az abonyi zeneiskola, majd Szolnok és Budapest. Jelenleg a XII. kerületben tanszékvezető zongoratanár, a Fővárosi Pedagógiai Intézet szaktanácsadója. 10-15 fő között van volt növendékeinek száma, akik zenetanárok lettek.

Férje: Peták István, a Magyar Televízió főmunkatársa.

Fia rákkutató Amerikában. Anyja filmproducer. Egy éves unokája van.

Kitüntetései: Kiváló Munkáért, Német László Díj.

Puskás Elvira /1942/

Hegedű-szolfézs tanár /1966/

Második volt növendékeinek, aki visszatért a zeneiskolához hegedűtanárnak.

Ő is hozzájárult a zeneiskola megismeréséhez, azóta is itt tanít.

Szerény szakkérintett.

Anyja: Pataki Terézia /htb./

Apja: Puskás András /katona/.

Zeneművészeti Szakközépiskolába nyolc növendékét vették fel.

Országos versenyre 5 növendéke jutott.

Kitüntetése: Kiváló tanár.

Dr. Ördög Györgyné Szabó Erzsébet /1947/

Magyar-ének-zene szakos tanár /1969/.

Anyja: Szűcs Erzsébet /tanítónő/

Apja: Szabó Sándor /a zeneiskola alapító igazgatója/

1969-ben az abonyi Gyulai Gaál Miklós Ált. Iskolához került, ott a zenei tagozat nagykórusának karnagyaként lett.

Zeneiskolás éveit Országos Kamarazenei Versenyeken vett részt, mint a kamaragyűjtemény zongorista tagja. Színhelyek: Budapest, Hédenyváros, Miskolc, Székesfehérvár, Nyíregyháza. Nemcsak a csoportokat emelték ki, hanem külön a csoportok zongoristáját is.

1984-ben a zeneiskola fűvészenekara majoreit csoportját szervezi meg Mel-

ezer Zoltánnéval együtt. Egyben koreográfusai is a csoportnak. Számos hazai szereplésük mellett nagy elismerést arattak külföldi szerepléseiken is. Külföldi útjaik, szerepléseik a zenekarral: 1985. Lengyelország. 1986. Német Demokratikus Köztársaság és Német Szövetségi Köztársaság. 1987. Belgium. 1988. Bécs, ahol az osztrák TV-ben egyenes adásban szerepeltek, 1989. Hollandia. 1991. Németország. 1994. Réty /Erdély/, 1995. Hollandia és Németország.

Nagykórusának külföldi szereplései: /Vezényelt Dr. Ördög Györgyné/ 1988. Nova Dubnica /Csehszlovákia/ 1990. Wels /Ausztria/. Mindkét alkalommal a zeneiskola vonószekarával szerepeltek, mely zenekart Nádor László dirigálta.

"Éneklő Ifjúság" versenyek arany minősítései és külön díjszerű jelzik a kórus sikereit, melyeket rádiófelvételek gazdagítanak

/évenként, később két évenként/.

1995. EMU /Európai Ifjúsági Zenei Fesztivál/ abonyi hangversenyén fellépés. A hangverseny rendezését, az együttesek programjait, a vendéglátást a kórus és vezetője szervezte az iskola igazgatójának, Drávay Józsefnek a segítségével.

Részt vett a zeneiskola nagy rendezvényeinek szervezésében, lebonyolításában. Nagy munkabírási, jó szervező.

Férje: Dr. Ördög György Csecsemő- és gyermekgyógyász szakorvos

Gyermekei: Orsolya ált. iskolai tanár. György fogtechnikus.

Kitüntetései: Szocialista Kultúráért, Kiváló Munkáért, Miniszteri Dícséret, Abonyiak Abonyiért, Osztályvezetői Dícséret.

Varga György /1947/

Klarinét-szolfézs szakos tanár /1970/

Anyja: Szabó Karolin /htb./

Apja: Varga Pál /hentesmester/.

A zeneiskolában klarinétot, zongorát és nagybőgöt tanult.

Első munkahelye az abonyi Bihari János Zeneiskola 1970-1997.

A zeneiskola igazgatója 1983-tól. 1997-től kérésére a budapesti XVI. kerületi Rácz Aladár Zeneiskolához helyezték igazgatónak.

Nyolc növendékét irányította zenei pályára.

Átszervezte a zeneiskola fúvószekarákat úgy, hogy már 1984-től külföldi vendégszereplések is következnek: 1984. Csehszlovákia. 1985. Lengyelország, 1986. Német Demokratikus Köztársaság /majorettekkel/. 1986. Német Szövetségi Köztársaság /majorettekkel/. 1987. Belgium /majoret-

tekkkel/. 1988. Spanyolország, 1989. Hollandia /majorettekkel/. 1989. Franciaország, 1990. Franciaország, 1991. Németország /majorettekkel/. 1992. Izrael, 1994. Réty /Erdély/ /majorettekkel/. 1995. Hollandia és NSZK /majorettekkel/.

A vonószekar 1988-ban a zenei ált. iskola nagykórusával Nova Dubnica cseh városban vendégszerepelt. A kórust Dr. Ördög Györgyné, a zenekari Nádor László dirigálta.

1989-ben Németországban csak a vonószekar /Belgium/. 1990-ben Wels /Ausztria/ ismét a nagykórusal szerepeltek.

1993-ban a zeneiskola fúvóegyüttese volt Ausztriában vendégszereplni.

1994-ben az IGEK /Fúvószene Kutatók Nemzetközi Társasága/ Abonyiban rendezte Kongresszusát. Ezen a rendezvényen 26 országból voltak küldöttek és 12 országból vendégegyüttesek. Az abonyi fúvószekar fellépéséről nyolc rádiófelvétel készült.

Varga György nagy nemzetközi rendezvényei:

1992. A 40. éves Zeneiskola jubileuma /7 országból vendégek/

1994. IGEK KONGRESSZUS

1995. E.I.Z.F. Európai Ifjúsági Zenei Fesztivál abonyi hangversenye

A fúvószekar karmesterei: Varga György, Gajdos István, Nádor László.

Varga György nemzetközi és magyar bizottságok tagjai:

Wasbe /Fúvószekarok és Fúvóegyüttesek Világszövetsége/

IGEB /Fúvószene-kutatók Nemzetközi Társasága Szervezőbizottsága/

Magyar Zeneiskolák és Művészeti Iskolák Szövetsége elnökségi tagja
Magyar Fúvószekerek és Fúvóegyüttesek Társasága titkára

Budapesti Zeneiskolai Igazgatók Munkaközösségének vezetője

Kitüntetései:

Szocialista Kultúráért, Kiváló Munkáért, Miniszteri Dícséret, Abonyiak Abonyiért, Osztályvezetői Dícséret, Lajtha László Díj, Magyar Köztársasági Arany Érdemkereszt
Felesége: Korchma Fruzsina fuvola-tanár

Gyermekei: György /1972/ klarinét-tanár, a Magyar Honvédség Központi Zenekarának tagja, Fruzsina /1977/ a Liszt Ferenc Zeneakadémia Fúvóka Tanszak IV. évfolyam hallgatója.

Méltó utóda Szabó Sándornak.

Mladonczky György

/Folytatjuk/

"Álmodom egy nőről, akit nem ismerek,
forró és különös, áldott, nagy látomás,
aki sohasem egy s aki sohasem más,
aki engem megért, aki engem szeret."
/Paul Verlaine/

Február hónapban az
alábbi párok kötötték
házasságot

Vincze Krisztina -
Rékasi István
Kürthy Mária - Antal
János
Gortva Edit -
Szabó Zoltán

Gratulálunk!

Gyülekezeti alkalmaink március hónapban és a húsvéti ünnepköri istentiszteleti alkalmak időpontjai

Rendszeres alkalmak időpontjai: Minden vasárnap 1/2 10 órakor gyülekezeti istentisztelet a fűtött gyülekezeti teremben.

Minden vasárnap: 1/2 11 órától gyermek istentisztelet és konfirmáció előkészítő

Március 12-én pénteken: 16 órától gyülekezeti szeretetvendégséget tartunk video vetítéssel.

Minden csütörtökön: 16 órától bibliaórát tartunk.

Március 15-én: Nemzeti ünnepünk közös megünneplése a város vezetőivel és lakosaival a városi program alapján. Koszorúzás a Kossuth téren, majd ünnepi istentisztelet a római katolikus és a református templomban, ezt követően a városházán ünnepi műsor.

Március 21-én: Vasárnap de. 1/2 10 órakor az istentiszteleten belül a Presbiterok Országos Szövetségének Elnöke, Balla Tibor elnök úr előadást tart a presbiteri szolgálatról.

Március 28-án: Vasárnap 1/2 10 órakor virágvasárnap ünnepi istentisztelet

Március 30-án: Kedd 16 órakor Bűnbánati istentisztelet

31-én: Szerdán 16 órakor Bűnbánati istentisztelet

Április 1-jén: Csütörtökön Bűnbánati istentisztelet

Ezen a napokon: Bejelentés alapján betegeknek úrvacsoráztatása is megtörténik.

Április 2-án: NAGYPÉNTEK 1/2 10 órakor ünnepi istentisztelet a templomban.

16 órakor bűnbánati istentisztelet, úrvacsora osztással, a gyülekezetiteremben.

Április 4-én: HÚSVÉT I. napján De. 1/2 10 órakor ünnepi istentisztelet, úrvacsora osztással ahol a legátus szolgál.

Április 5-én: HÚSVÉT II. napján De. 1/2 10 órakor ünnepi istentisztelet.

Minden kedves érdeklődőt tisztelettel és szeretettel hívunk és várunk!

Fábián Zoltán
ref. lelkész

Februári híreink, illetve tudnivalók

A Mozgáskorlátozottak Abonyi

Szervezete 1999. február 18-án rendezte meg az újév első olyan rendezvényét, amelyet - tagjaink kérésére is -, hagyományteremtőnek szeretnénk tudni az elkövetkezendő évek nyitányaként. Ezzel szeretnénk pótolni(?), segíteni(?) és talán jobb

kedvre bízottai azokat, akiknek nem jutott, nem juthatott(?) gondoskodás és odafigyelés. Pedig megérdemelnék ők is, hiszen a lelkek mélyén valahol, ez azt hiszem, természetesnek kellene, hogy legyen mindenki számára!

Ebből az apropóból kiindulva szerveztük és rendeztük meg a februári pótszilvesztert és a javában folyó farsangi mulatságok bálját. És mintha az időjárás is megérezte volna, szeretne volna kegyeibe fogadni és talán közelebb hozni azokat is, akiknek ez az egyetlen lehetőségük a kapcsolatteremtésre, és hogy egyáltalán eljuthassanak valahová.

Rendezvényünket a Nagykörösi úti Ászok sörözőben tartottuk 16 órai kezdettel. A rövid köszöntőben Nagy Lászlóné és Bellay Katalin mondták el, hogy mi is várható majd a következő órákban és milyen "megpróbáltatások" várnak kedves vendégeinkre. Ezután felelevenítettük a szilveszteri és farsangi mulatságok történetét. Míszertint: - a farsang évenként ismétlődő, rövidebb-hosszabb ideig tartó időszak, amelyet évszázadok óta az evés-ivás, lakodalmak, disznótorok, jelmezes felvonulások tesznek változatosabbá és nem ritkán felejthetetlené is. A farsang vízkereztől /jan. 6./ a húsvétot megelőző 40 napos nagybőjt kezdetéig, hamvazószerdáig tart. A farsang a tavaszvárás ősi ünnepe. Elnevezése a vaschang bajor-osztrák jövevényszókból származik. A farsang utolsó napját jelölő húshagyó elnevezés, a böjt, a böjti étkezés kezdetét jelenti. Három utolsó napja: farsangvasárnap, farsanghétfő és húshagyókedd, amelyre táncmulatságot rendeztek. Ennek leggyakrabban a kocsmá volt a színtere. Ilyen táncmulatságokat rendeztek házasságok, asszonyok, különböző céhek és ipartestületek. Aszerint, hogy kik rendezték ezeket, annak megfelelően történt az elnevezés

is pl: batusbál, kosaras bál stb. A farsangi napok gonoszszűző, termésvarázsló, időjósító és bizonyos munkákat tiltó napok voltak. A farsangi játékok másik jellegzetes csoportját alkotják a maszkos alakoskodások. Ide tartozik a régmúlt időkől napjainkig fennmaradt mohácsi busó-járás is. A maszkok elterjedése Mátyás király nevéhez köthetik a 15. században, ő hozatott Itáliából ilyen jellegű tárgyakat, maszkokat. Régi szokás szerint Európa-szerte a farsang a párválasztás ideje, és a francia-horvát néphit szerint pl: a madarak is ezen a napon tartják mennyegzőjüket. E kis kitérő után folytatódott a program. Közben készülődtünk a tombolahúzásokat megelőző jegyek árusítására. Ezalatt jóízű beszélgetések, újratálalkozások színtere volt az ÁSZOK SÖRÖZŐ erre a napra leválasztott különterme, amely a szép terítéssel színtöltötte volt az estének.

A sütemények előhírnökei voltak az est egyik fénypontjának, a vacsorának. Tagjaink pártoló tagjaink részvételi díja: 500.- Ft volt, amihez 200.- Ft-ot szervezetünk tett hozzá. Az érdeklődő vendégeink 700.- Ft-ot fizettek. A vacsora: Rántott szelet, rántott máj, rántott karfiol, vegyes köret, savanyúság, kenyér és mellé üdítő vagy sör. A kávé és a sütemények költségét szervezetünk pótolta. Előzetes jelentkezés alapján lehetett részt venni. Negyvenhárman fogadták el "meghívásunkat". Többen azonban az előző napokban leesett nagymennyiségű hó, no meg a szokatlan zord időjárás miatt kénytelenek voltak nemet mondani. Az első kezdeményezés így is nagyon jól sikerült, ami szintén a rendezők és Tarjánai Tibor érdeme. A régi dallamok még jobb hangulatot varázsoltak az est hátralévő részére, melynek másik fénypontja az a várva várt tombolahúzás, amelyre hetekkel előtte nagy izgalommal készült mindenki. Ennek része volt - a sok értékes és hasznos díj mellett - a fődíj, a második és harmadik díj, illetve a farsangi-díj és a különdíj. Ami ezután következett, minden képzeletet felülmúlt, és akik tehették és ott maradtak, azok részesei lehettek a hétfői "diszkók" fergeteges hangulatának, amit Mészáros Lászlónak ezúttal is köszönünk. Szeretnénk megköszönni Tarjánai Tibornak és segítőinek azt a lehetőséget, hogy a szervezet rendelkezésére bocsátották az ÁSZOK SÖRÖZŐ különtermét és mindenben kiszolgáltak, valamint nem utolsósorban azoknak, akik segítettek illetve támogatták a rendezvény megvalósulását: Abonyi Sándorné, Menyhárt László szolnoki vállalkozó, Mészáros Sándorné, Nagy László-DETKIKER, Szarvák Zsuzsanna, Fehér

Róbert, Nagy Lászlóné és Bellay Katalin, akik a rendezvény szervezői voltak. A búcsú pedig a legközelebbi vizionlátásig szól, ami március 6-án lesz. Ezen az összejövetelen köszöntjük a NÓKET, és reméljük, a figyelmesség nem csak erre a napra terjed ki. Majd beszámolunk az 1998-as év történéseiről, valamint arról, hogy milyen rendezvények, összejöveteleket és kirándulásokat terveztünk az 1999-es évben, amihez várjuk az egyéni ötleteket is. Február 14-re terveztük a mohácsi busójárás rendezvényeire az első kirándulást TELTEMETÉS néven, amihez az időjárásnak is volt egy-két szava... Ebben a hónapban kerestem meg bennünket Acsai László a Petőfi Művelődési Ház Baráti Körének nevében, ugyanis ők szervezik a "Csendül a nóta" március 6-i rendezvényét, amelyre felajánlotta a mozgáskorlátozottak és mozgássérültek 20 %-os jegyár-támogatását. Köszönjük ezúton is a lehetőséget! Még februárban írtuk össze a megyei egyesület felkérésére az abonyi alapítványok és egyesületek pontos címét, nevét, valamint aki irányítja ezeket, hogy majd az adatok összegyűjtével ezek országos nyilvánosságot kaphassanak. A program az ÉV MECÉNÁSA Díj odaítélésével hagyományt kíván teremteni az üzleti szféra azon szereplői számára, akik a társadalmi felelősségvállalást még nem kezelik üzleti életük szerves részeként. 1998-ban "Legyen az adomány újra hagyomány!" keretében 15 mecénást tüntetett ki a hagyományteremtő kezdeményezés! Evvel kapcsolatban bővebb információt a helyi szervezetnél lehet kérni. Ebben a hónapban kaptuk meg a pénzügyi bizottság javaslatát, miszerint az 1999-ben tervezett kirándulásokhoz önköltségi áron javasolja a busz indítását.

Szeretnénk megköszönni a bizottsági javaslatot, amellyel könnyebbé válhat a tervezett kirándulások kivételzése. Sajnos, a februári "Szinházi séták" jelentkezés hiányában elmaradtak, igaz, az idő sem kedvezett. A tagdíjak és pártoló tagdíjak befizetésére a szervezetnél kérhető csekkek kitöltésével folyamatosan lehet élni az év folyamán.

Szeretettel várjuk érdeklődő vendégeinket, hogy segítségükkel kezét kézzel fogjunk!

Rendezvényeinkre, kirándulásainkra és a színházi sétákra mindenkit szeretettel várunk!

Györe Tibor

ANE Farsang ANE Hírmondó - Farsangi mulatság

A zord tél kitaró támadásait régi szokás szerint álarcos téliző vigasság keretei között készített meghátrálásra a farsangi jelmezekbe beöltözött gyereksereg. Ha más nem, de ezen mulatságok biztosan jelzik, hogy közeleg a tavasz. Az ötletes jelmezek sokaságát nagy tetszés fogadta, nem is kellett zsúrnizni, minden jelmezeset tartával kínált a "nagyérdemű". Reményeink szerint a tél is visszaretten, mert a hangulat is hamisítatlan téliző volt. A tombolatárgyak sokasága - az apró tárgyak ellenére - meghozta a

nyerés örömét, mert minden játékos nyert, így mindenki örült valaminek. A mulatság szűkebb családi körben folytatódott, a színes forgatag reménykedik, hogy ismételten sikerült visszatartottatania fől táborokat. A farsangi mulatság és a reményekben teli télizőzés hatásefokát javították a résztvevők és támogatóink. Köszönet érte! Csornus Lászlóné, Parti-táp, Pubitó, Medveozki Erzsébet, Török Károly, Dr. S. Tóth Sándor, Zauzaa műanyagbolt, Luido BT, Földi Gyula, Asztalos Hajnalika, Korgó, Kenguru 2000, Majercsikné Tündike, Feké Miklós, Molnár András, Falusi Gyuláné, Amareto cukrászda, Rodfort farmerbolt, Nagy Imre, Biomed, Grafitt, Éva virágbolt, Priméria élelmiszer, Krisztina vegyesbolt, Gsepp ABC, Soós Béla, Kazinczyné Mártika néni, Vanda játékbolt, Pusztai Agnes, Pusztai Istvánné, Virágüzlet Nyári P. út, Kocsi Imre

Farkas Sándorné titkár

A nagyabonyi nóta

**Hej, Móricz Pál, Móricz Pál! De jól tetted,
hogy irtál "A nagyabonyi nótáról"**

Már csak azért is, mert azt másokkal is megismertethetem, meg a Mikulás előtti napokban Franciaországban felcsendülő híres katonakesergőről ismét szólhatok. Akkoriban mutatták be előkelő vendégek előtt Kodály: Hány János c. daljátékát, ahol csodálatosan szállt a dal: "Nagyabonyban csak két torony látszik..."

S hogy az élmény teljes legyen, az előadást követően a vendégeknek "Hány-menüt" szolgáltak föl, meséli ezt frissebben rádióbeli értesítése nyomán Járdány Gyula barátom.

Meg azután: "Mit szólnál hozzá? Meg kellene hívni ezeket az ingyenc frankokat, lássák, nézzék meg eredetiben az abonyi kettőt!

Bográcsban meg főzne Falusi Józsi kománk, vagy a "Mészi" olyan paprikást, hogy mind a tíz ujjukat megnyalják utána..."

Mit szólnék hozzá, mit szólnék? Jöjjenek!

No, de nem szaporítom a szót, lássuk hát, mit írt Móricz Pál a nagyabonyi nótáról! Mert ismernie kell ezt is minden valamire való abonyinak.

"Milánóban már csak a temetőkert elfelejtett sírkövei hirdetik, hogy valaha ottan is tanyáztak magyar huszárok. Az édesillatú olasz ibolyák szeliden borulnak a magyar sírokra. Kéknefelejt virágairól meg éppenséggel nevezetes a milánói katonai temető. A magyar katonasírok első virágait csókosszájú olasz nők ültetgették el. A virágok hívek maradtak a felejtett sírokhoz. Minden tavaszkor kéknefelejt-tengert fakasztanak. Az 1830-as évtizedben még nem a virágok voltak a csendes emlékeztetők. Milánó zeg-zugos utcáin szilajul muzsikáltak a magyar huszárok sarkantyúi. A huszárkardok hetyke csörrentésére az ablakhoz szaladoztak a nyilazószámú olasz dámák. A milánói San Simpliciano-, Vittoria- és Francesco-kaszárnyákban táboroztak az 5-ös Radecky-huszárok. Itten támadt az együgyű, de mégis legmegkapóbb magyar katonanóta. A hazai föld imádatának gyönyörűsége éneke, midőn a hazavágyódó magyar huszárfiúk, csurranós érzésekkel, édesbúsan dalolgatni kezdték:

**Nagyabonyban csak két torony látszik,
Májlandban meg harminckettő látszik;
Inkább nézném az abonyi kettőt,
Mint Májlandban azt a harminckettőt...**

Bizonytal a huszárezred tisztjeit is elfogták olykor-olykor ezek a nótaszóval kifejezett hazavágyódások: bár nekik kevesebb okuk volt a búsongásra, hiszen a lángját képezték a lombáridai seregnek. Ezredük az első kényeztetett lovasezred volt. Gróf Radecky tábornagy, az ezredtulajdonosuk, dicsőségének tetőpontján állott. A lombárd-velencei tartományokban az uralkodót helyettesítette. Az olaszok meghunyászkodva mivelték rizsmezőiket. Öreg borokat édesítettek. Narancs- és citromerdők termését hangtalanul szüretelgették... A hódítóknak zengett a dal, termett a virág.

Radecky milánói palotájában nagyobb pompával, kevesebb ceremóniával élt, mint az uralkodó hercegek. Kedélyességével és pazar bőkezűségével elragadta katonáit. A császári fehérdolmányos vén pogány fenéig élvezte ki kivételes helyzetét, midőn a büszke Habsburgok voltak a lekötöztetett. Harsogó katonazene muzsikája mellett sűrűn következtek a pazar lakomák és bálók. A tartózkodó olasz arisztokráciát is fénykörébe vonzotta ez a varázsos hírnevű hadvezér. A katonái tűzbe-vízbe készségesen rohantak érte. Az ő "kedves fiai" mégis elsősorban huszárezrednek a tisztjei voltak. Háza: tárcájával együtt: mindig rendelkezésükre állott. Asztalánál mindig terítették számukra. A pénzt polyvaként szórta szét; hiszen bármennyit túlköltött lakomázásokra, mulatságokra, pompázásra, kártyán és segélyezésekre, bármilyen óriási adósságokat is csinált a vén pogány. Bécsből mindig rendezték zavaros ügyeit. Mint szenvedélyes kártyás a hivatalos pénzeket, ezredének a pénzét is többször a zöldposztós asztalra dobta, neki ezt sem rótták fel, sőt aranyesővel szórták tele szeszélyes, kicsapongó útjait...

A magyar huszártisztek gavallér ideálja, a legzsdagabb magyar nemes, ittebei és eleméri Kiss Ernő kapitány is a Radecky ezredében szolgált. Több millió forintnyi évi jövedelmét Milánóban költögette el a nábob, aki, költséget nem sajnálva, a svadronát is külön huszárdíszben járatta. A társaságokra is vagyon költött el. Csupán a Párisból szegődött francia szakácsának húszezer frank évi bért fizetett. Persze a kártyás ezredtulajdonosnak és hadvezérnek a tisztjei is kézben forgatták az ördögkoma harminckétlevelű bibliáját s mert a pénz nem izgatta Kiss Ernőt sem, a nagygyakorlat alkalmával, egymás telivér lovaira kártyáztak, ami nagy szó, mert hiszen huszáreknál a ló az első. Talán még az asszonynál is az elsőbb?... Darvay Dániel főhadnagy a gyalogsági dobon két remek arabs paripát nyert el nábob bajtársától. A nyereséget kilovaglás közben egy fogadással is megfejtették. A kisvárosi emeletes ház ablakából - virágbokrétaival kezében - mosolyogva hajolt ki feléjük egy kedves olasz női ismerősük. Darvay az emeletes épület hosszában neki- és a magasba felugratta imént nyert hatáslovát, mire a meglepődött szép asszony magához tért, már a főhadnagy kezében illatozott a lóhátról elragadott virágbokrétaja.

A Radecky-huszárezred tisztjeinek milánói életében a virágoknak és szép asszonyoknak nevezetes hely jutott. Míg a más fegyvernembeli tiszteket mellőzték a milánói olasz főúri világ szalonjaiban, a Radecky-huszárezred gavallér tisztjeivel együtt éltek és szórakoztak. A huszártisztek Kiss Ernő vezérletével maguk is többször adtak fényes bálókat. A huszárezred zenekarába sok hazai cigánymuzsikus került. Tombolt a hegedűjök, riadózott a török sípjuk egy-egy toborzásnál, mert a daliás magyar táncokat is bemutatták ilyenkor és az olasz asszony nem lett volna igazi asszony, ha meg nem szereti a szilaj férfias magyar huszárt. A milánói címeres öreg palotákban bizony szövődtek is édes barátságok, kalandos szerelmek selymfátyolos regényei. Még a

"májlandi" híres dómot is találják közvetítő- helyétül használták fel. A szépséges fiatal P. ögrófnét féltékenyen őrizte, cselédségével is vigyázattatta az öreg ögróf.

Egyedül a dóm-templomba bocsátotta el gyanútlanul, noha azért a hintó bakjáról még itten is a dóm előtt füleltek a libériás kémek. Fürkésző szemmel lesték a nagymisék végét, hogy a templomnál kikre tekint, kikkel beszél a szegény fiatal grófné. Soha nem tapasztaltak semmi gyanúsat. Igaz, hogy sem az öreg ögrófnak, sem a kémjeinek nem jutott eszébe, miszerint a májlandi-dómnak nemcsak tornya, hanem az oldalajtója is sok. A grófné ilyen oldalajtócskán surrant ki a szomszéd ház meleg fészkebe, ahol már várta a főhadnagy úr Darvay... A szerelmesek a mise végéig együtt töltötték az időt. Azután magányosan libbent ki hintójához a fátyolozott arcú szép asszony. Már ilyenkor ismét a főajtóján jött ki a dómnak, annak a híres májlandi-dómnak, amelynek a tornyairól - a San Simpliciano-kaszárnyában - oly édesbúsan dalolgták a hazavágyódó huszárezredgyekek:

"Inkább nézem az abonyi kettőt,

Mint Májlandban azt a harminckettőt..."

Annyit azért tudjunk meg az íróról, hogy Hajdúnánás szülőtte, 1870. októberében született s 1936-ban hunyt el. Irodalmár barátai azt írták róla, hogy munkáiban egy darab magyar életet mentett meg az elmúlástól.

Újságíró, író, akinek könyveiben /Pusztuló világ, Régi magyar élet, Magyar sirató, A magyar föld urai, A boglyakemence mellett...stb./ szépirodalmi alkotásaiban a Hajdúság sok-sok hagyománya, anekdotája maradt a mának.

A boldog békeidőkből...

Utóirat

A 48-as szabadságharc leverése után Haynau tábornok /a brescinai hiéna/ levelében azt írta Radecky tábornoknak, hogy "a magyarok háromszáz év óta lázadók. Fel kell akasztani, agyon kell lövetni néhány százat s majd rend lesz akkor. Én leszek az, aki rendet teszek a magyarok között."

Sajnos ígéretét beváltotta.

Ittebei és eleméri Kiss Ernő kapitányt, egykori tisztársát, a szabadságharc tábornokát. 1848. október 6-án Haynau kivégezteti Aradon. Golyó által.

Fény és árnyék így jár együtt, mióta világ a világ...

/Gy.P./

Helyesbítés

Az Abonyi Napló februári számában megjelent "Kiállítás" című cikkbe sajnálatos módon hiba eszűtött. A mondat helyesen: "Ezekkel szölit bennünket a századvég, az ezredvég kaotikus világában Blaskó Sándor..."
A hibáért elnézést kérünk.

Az abonyi munkásemberek hétköznapjai

Mladoneczky Györgyné

a Gyulai Gaál Miklós
Általános Iskola
pedagógusa

Kedves Zsuzsika! Sok jót hallottam Önről és meg is győződtem róla, hogy tanítói hivatását a munkaszeretet, a gyermekek iránt érzett felelősség hatja át.

Kérem, beszéljessünk! Először a szülői házmeglegéről és a boldog diák évekről.

- Budapesten születtem. Tanulmányaimat is itt végeztem. Háromgenerációs családban nőtünk fel öcsémrel együtt. Mindig szerető gondoskodás vett körül minket. Szüleim tették lehetővé számomra, hogy a nagyon óhajtott pedagógusi pályára léphessek. A munka iránti elkötelezettséget, pontosságot is otthonról hoztam, ez ma is példaértékű nekem.

Mi motiválta, hogy a pedagógus pályát választotta?

- A gyerekek iránt érzett határtalan szeretet vonzott erre a pályára. A budapesti Tanítóképző elvégzése után Abonyba kerültem a József Attila Gyermekotthonba nevelőnek. Itt ismerkedtem meg férjemmel, Mladoneczky Györggyel, a Bihari János Zeneiskola igazgatóhelyettesével. Házasságunkból két fiúgyermekünk született: György és Zsolt. Mindketten felnőtt dolgozó emberek.

Zsuzsika! Mióta tanít a Gyulai iskolában?

- 1969-ben kerültem át a gyermekotthonból. Az eltelt 30 év alatt csak első és második osztályokban tanítottam gyermekotthonos, normál és zenei tagozatos gyerekeket. Nagy öröm és egyben kihívást jelent két évekenként a sok csillogó szemű érdeklődő apróságot megtanítani olvasni, írni, bevezetni őket a számolás rejtelmeibe. Kis tanítványaim évek óta versenyeznek a hódmezővásárhelyi "Alma Mater" Oktatási Központ által kiadott feladatlapok feldolgozásával, melyekkel szép eredményeket érnek el.

Úgy tudom, mindig keresi az újat a tanításban.

- Önszorgalomból igen sok időt fordítok arra, hogy az új tanítási módszereket megismerjem és kipróbáljam. Jelenleg a Nemzeti Tankönyvkiadó legfrissebb tankönyvcsaládjából tanítom az elsősöket.

Úgy tudom, hogy 1990-ben munkája elismeréséért "Miniszeri dícséretben" részesült.

- Igen. Nagy öröm volt ez számomra.

Család?

- Boldogan élek, férjemtől és két gyermekemtől minden tiszteletet megkapok.

Zsuzsika! Ha van szabadideje, mivel tölti?

- Főzni, sütni nagyon szeretek, aminek a család nagyon örül. Szabadidőmet is velük töltöm legszívesebben. Szeretek olvasni, zenét hallgatni és keresztrejtvényt fejteni. Mióta Abonyban élek, sok kedves embert ismertem és szerettem meg. Úgy érzem, hogy engem is elfogadtak.

Filó Mihály

nyugdíjas kovács mester

Kedves Miska bátyám! Szeretettel írok rólad, hiszen becsületes szakmunkásnak ismertelek mindig.

- Hogyan alakult gyermekkorod, fiatalságod?

- Édesapám több évtizeden át Abonyban a Szapáry uradalom gépésze, kovácsa volt. Szüleim körében nagy szeretetben nőttem fel két bátyámmal együtt. A hat osztály elvégzése után apám mellett kovács szakmát tanultam. Együtt dolgoztunk az uradalomban.

- A II. világháború idején te sem kerülhetted el a katonai behívást?

- Így igaz. Fiatalságom szinte nem is volt, mert 1944 augusztusában mint sorköteles katonát egyenesen a keleti-pontra irányítottak. Kolozsvár felé, Szomorfalvára vonultam be. Ekkor már a nagy visszavonulás korszakát éltük.

- Úgy tudom, hogy a II. világháború igen nehéz helyzetet teremtett a család életében.

- Igen. Öttagú családukból csak édesanyám maradt itthon. Két bátyám, László és József 1942-ben a keleti-pontra kerültek. Édesapám 1944 szeptemberében nem sokkal az én bevonulásom után szintén frontszolgálatra vonult be. Nehéz időszak volt ez. A nagy visszavonulás következtében szüleimről, testvéreimről semmit sem tudtam Szombathely, majd München volt a visszavonuló ezredünk táborhelye. 1945. április 27-én Landsbergnél amerikai fogságba estem. Innét Ludwigsharenbe kerültem a nagy gyűjtőtáborba, ahol kilenc hónapot töltöttem. Nem volt rossz dolgom, de hiányzott a szülői ház melege. 1946 tavaszán

véget ért a fogság. Jöhettem haza a salzburg-i állomáson örösi örömben volt részem. Édesapámmal futottam össze. Együtt érkezünk haza. Ekkor már a két bátyám is itthon volt. Csodával határos módon mind a négyen életben maradtunk. Felejthetetlen emlék maradt ez a család életében.

- A nagy kaland után hol kezdted el dolgozni?

- Édesapám iparengedélyt váltott ki Abonyban, és együtt dolgoztunk. 1949-1954 között a Szoínoki MÁV-nál dolgoztam 1954-1958 között önálló iparos voltam. 1958-ban az "Abonyi Géppálmás" dolgozója lettem. A Géppálmás megszűnése után /1965/ is itt maradtam a Mechanikai Művekben. 1983-ban e munkahelyről mentem nyugállományba. Nyugdíjazásom után még tíz évet dolgoztam különböző beosztásokban e munkahelyen.

- Elismerések?

- Kétszer kaptam meg a "Kiváló Dolgozó" kitüntetést.

- Család?

- 1946 őszén nősültem. Házasságunkból egy fiúgyermek született. Kiváló kézilabdajátékos volt a hatvan-hetvenes években. Fiam házasságából két szeretnivaló leányunokánk van.

- Hobbij?

- Kertészkedés, barkácsolás, olvasás, rejtvény, sport. Tagja vagyok a Múzeum Bartai Körnek. Nagy öröm számomra, hogy családom körében, szeretetben, örömben telnek nyugdíjas éveim.

Zsákai Béla

nyugdíjas kőfaragó,

az Abonyi Önkormányzat képviselője

- Béla! Utólag, ezen újság hasábjain is csak gratulálni tudok neked, hogy városunk kisebbségének egyik képviselője vagy. Mindig becsületes, céltudatos dolgozó munkásembernek ismertelek családdal együtt. A szülői háztól hoztad magaddal a munkaszeretetet, ami példaértékű lehet sokak előtt.

Az elmúlt évben öcsédéről, Zsákai "Piros" Lászlóról írtam, aki mint kivételes tudású zenesz, szinte az egész világot beutazta.

Most Rólad szeretnék írni, gyermekkorodról, fiatalságodról, a családról és a munkás évtizedekről

- Édesapám cipésmester volt. Tizenketten voltunk testvérek. Hét leány és öt fiú. Én voltam a kilencedik gyermek a családban. Szüleim becsülettel, tisztességgel neveltek fel minket. Nehéz körülmények között éltünk, különösen a II. világháború időszakában, de az egymás iránt érzett szeretet volt az a kapocs, ami különös erővel összetartotta a családot. A szüleim büszkéek voltak arra, hogy minden gyermekük valamilyen szakmát tanult, s becsületes tagjai lettek társadalmunknak.

A nyolc osztály elvégzése után kőfaragó szakmát tanultam.

- Úgy tudom, első munkahelyeden dolgoztál nyugállományba vonulásodig.

- Igen. Hivatalosan negyven évet dolgoztam

a Budapesti Kőfaragó és Szobrászipari Vállalatnál. / Az író megjegyzése: ritka dolog ez egy ember életében./ Hosszú éveket dolgoztam az Országház, Halászbástya és a Budavár homlokzatán. Mindezek mellett az ország minden táján a műemlékek restaurálása folytán vannak munkadarabjaim. Az utolsó évtizedben már művezetéként dolgoztam. s innen mentem nyugdíjba 1990-ben.

Katona is voltam 1955-57 között. Szabadszálláson és Gyöngyösön teljesítettem szolgálatot.

- Elismerések?

- Többszörösen a szakma kiváló dolgozója voltam. A Szakszervezetek Országos Tanácsa is oklevéllel ismerte el munkásságomat.

- Család?

- Családi életem napjainkban is boldog, kiegyensúlyozott. Házasságunkból két gyermekünk született: Rita és Béla. Egy-egy leányunokánk van.

- Mivel telnek nyugdíjas napjaid?

- Díszmadártenyésztéssel foglalkozom. Kanárimadaraim csodálatosak. Mindezek mellett olyan ásványgyűjteményem van, ami megyei viszonylatban is elismert. Mint képviselő szeretném elérni, hogy a fiatalság a becsületes munka felé orientálódjon.

Közösben, hogy a portrék megírásához hozzájárultak:
József Ernő képviselő

Az abonyi motorsport országos hírű versenyzője az 1970- 80-as években

Beszélgetés ifj. Szabó Józseffel

- Jockám! (mert csak így ismerik Abonyban) Hogyan is kezdődött a hetvenes években az a nagy motorszereltem, ami a sportágat országos hírnévre emelte?

- Egy lelkes kis kollektíva - melynek én is tagja voltam - 1973-tól folyamatosan készült, hogy "Mini-Cross" versenyeken szerepeljünk. Saját erőből motorokat vettünk, szereltünk, barkácsoltunk céljaink elérése érdekében. Szerelőműhelyeink Egedi I. József református temetői szolgálati lakásának melléképületeiben voltak. A temető mellett húzódo hepehupás árkokban próbálgattuk motorjainkat. Sokat gyakoroltunk, segítgettük egymást. 1975-ben álltunk össze hivatalosan, 50 - és 125 cm³-es motorokat készítettünk fel az előttünk álló versenyekre. A versenyzői létszám ekkor 10 - 15 fő. Mivel ekkor még önellátók voltunk, csak kellett vezetőség is. Tagjai: Rolkó Gyula, Haraszti Zoltán, id. Szabó József és id. Egedi József voltak.

- Kik voltak azok a versenyzőtársak, akik a sportágat képviselték az első években?

- Egedi I. József, Egedi II. József, Egedi László, Szabó József, Szabó Ferenc, Kosaras József, Balasi Jenő, Szekeres János, Korbély Miklós, Márkus Mihály, Szijártó Mihály, Hamar József, Urbán Péter és Dömötör László.

- Hol vettek részt az első hivatalos versenyen?

- Vácán, ahol nagyon szép eredményt ért el ez a kollektíva. Itt nyertem meg első nagy versenyemet a 125 cm³-es kategóriában. Itt letettük a névjegyünket, ezután a verseny után sorozatban jöttek a meghívások különböző városokból. Az elért eredmények alapján egy év leforgása alatt, az abonyi "Mini-Cross" szakosztályt országosan elismerték. Ennek tudható be, hogy 1976-ban a Királyréten megtartott országos értekezleten édesapámat, id. Szabó Józsefet és Rolkó Gyulát beválasz-

tották a Mini-Cross országos vezetőségébe.

- Anyagilag kik segítették ezekben az években a szakosztályt?

- Önellátók voltunk. Csak a nevért adta a TSZ Sportkör, hogy versenyeken indulni tudjunk. Sajnos ezekben az években a sportkörnek e célra nem volt pénze. 1976-ban viszont kedvező változások történtek.

Dr. Sátor János, a Mechanikai Művek vezérigazgatója áldását adta arra, hogy az abonyi motorsportot anyagilag és erkölcsileg is támogatja. Ekkor fellelégeztünk. Szakosztályunk műhelyt is kapott az abonyi gyáregységen belül.

- Mikor volt Abonyban az első hivatalos Moto-cross verseny?

- Az Abonyi Tanács és sok más szervezet segített abban, hogy a vásártér mögötti területen létrehozzunk egy országos versenyre is alkalmas Moto-cross pályát. Erőfeszítéseink megvalósultak, s így 1976. augusztus 20-án több ezer néző előtt rendeztük meg első hazai országos versenyünket 50 és 125 cm³ - es kategóriában. Itt is megnyertem a 125 cm³-es kategóriában a versenyt. 1976-77-78-ban versenyzőtársaimmal elnyertük az Autó-Motor c. újság különdíját. 1978-ban egy emlékezetes szép NDK túrán vettünk részt. Ezekben az években mi abonyi Moto-Cross versenyzők elismertek voltunk a mi kis országunkban. Országos versenyt minden évben rendeztünk.

- Mikor kezdődött a hanyatlás?

- 1982-től fokozatosan kezdett leéptülni e jól működő szakosztály. A motoralkatrészek ára nagymértékben felemelkedett, a támogatás is csökkent. A sok szép sikert elért versenyzők családot alapítottak, építkeztek. A fiatalok közül senki sem rendelkezett olyan anyagi egzisztenciával, hogy erre áldozni tudott volna. Az utánunk

következő generációból az akarat és a lelkesedés hiányzott, pedig társadalmi összefogással új pálya is épült a régi mellett. A nyolcvanas évek végén egy nagyszerű korszak zárult le az abonyi motorsport életében. Hivatalosan is megszűnt a szakosztály. A tizenkét év versenyeredményei önmagukért beszélnek. A pálya most is megvan, itt a fiatalok amatőr szinten motoroznak, kerékpároznak.

- Mit jelentettek az életében a motoros évek?

A motoros évek életem legszebb éveivel voltak. Csak a versenyekre koncentráltam, rengeteg versenyt nyertem, négyszer magyar bajnokságot. Ezeken túl a meghívásos országos versenyek egész sorát. Hazánkban szinte minden crosspályán versenyeztem, még hozzá jó motorral. Először MZ-vel, majd CZ-vel, végül a csúcs egy HONDA, amellyel több versenyt is megnyertem.

- Úgy belemerültünk a motoros emlékekbe, hogy egyéni életéről, családról, munkájáról még szó sem esett. Jockám! Erről is mondjon valamit!

- Mint egyes gyermeket, szüleim nagy szeretetben neveltek fel. Fiatalságom boldog volt és kiegyensúlyozott. Abonyban a Kinizsi gimnáziumban érettségiztem, majd szakmát tanultam. Több éven át főállásban az építőiparban dolgoztam, majd gazdálkodó is voltam. Közben megnősültem, építkezni kezdtem. Bármenyire szerettem is, a sportra egyre kevesebb időm jutott. Sajnos egyszer minden véget ér! Fájó szívvel, de szép lassan befejeztem a versenyzést, amely egy évtizeden át hozzátartozott mindennapi életemhez.

Házasságunkból két leánygyermekünk született. Linda 15 éves, középiskolás, jó sportoló, az abonyi kézilabda-csapat erőssége. Alexandra 7 éves, a Somogyi iskola testnevelés tagozatos osztályába jár. Jelenleg ismét az építőiparban dolgozom.

A motoros évek emlékeimben élnek tovább. Ha ránézek a különdíjra, melyet egy olasz vezetőtől kaptam, vagy elmegegyek a cross-pálya mellett, felelevenedik a múlt. Vác, Pápa, Kaposvár, Kúp, Farkashegy, Cegléd, Soltvadkert, Monor, Kisláng - gondolataim ezekre a helyekre is visszaviszsjárnak.

Jockám!

Köszönöm a beszélgetést, jó egészséget kívánok az egész családnak.

Tóth Ernő ny. testnev. tanár

Csoportkép: 1976.

Állnak: Rolkó Gy., Szabó F., Egedi I.J., Szabó J., Kosaras J., Guggolnak: Balasi J., id. Egedi J., Egedi II. J., Szekeres J.,

Mi elhúzzuk a nótáját!

Hétköznapi kívánságműsor naponta 14-15 óráig a Magyar Rádió Szolnoki Stúdiójában.

Kérhet NÓTÁT, avagy rock zenét, mi minden kívánságát teljesítjük! Mindenhol elérhetőek vagyunk!

Telefonon: 56/424-618,
Faxon: 56/425-610,
Interneten: radio.szolnok@mail.datanet.hu

Levélben avagy személyesen:
Szolnok 5000. Kalozsvári u. 2.

Mulasson Ön is velünk!

Labdarúgó-csapatunk életéből

1999. március 6-án a Szolnok megyei I. osztályban is megkezdődtek a bajnoki mérkőzések. Szurkolóink már nagyon várták a tavaszi rajtot, hiszen sok érdekesség történt a téli szünetben a szakosztály életében. A tizenhárom tagú vezetőség mindent megtett azért, hogy csapatunk jól szerepeljen a bajnokságban, és a labdarúgást szerető közönségnek maradandót nyújtson. Az új edző, Hajdú Gábor vezetésével a mostoha időjárás ellenére is kemény, tudatos munkával készült fel a csapat a tavaszi rajtra. A szakosztály-vezetés jóvoltából igen jó képességű játékosok érkeztek Abonyba. A februári számban már írtam kik jöttek. Azóta is érkeztek még játékosok: Gracza Tibor /Cegléd/, Retkes Róbert /Szolnok/, Szabó Attila /Budapest/.

A Labdarúgó Szakosztály és a szponzorok segítségével csapatunk új felszerelésben lépett pályára az első bajnoki mérkőzésen. Egy nagyon szép gesztus volt a vezetőség részéről, hogy aki jegyet váltott a mérkőzésre, két ajándék között választhatott: dobozos üdítő vagy dobozos sör. A szurkolók örömmel nyugtázták a vezetők figyelmességét. Rengeteg társadalmi munka előzte meg azt, hogy csapatunk viszonylag jó talajú pályán játszotta le első tavaszi bajnoki mérkőzését. Irdatlan mennyiségű havat kellett a pályáról eltávolítani. A baráti összefogás itt sem maradt el. Nagyon jó kollektíva segíti labdarúgásunkat.

Az első bajnoki mérkőzés eredménye:
Abony-Alattyán - 3:1

Góllövők: Lilinger 2, Rimóczi Cs.

Ifi: Abony-Alattyán - 4:0

Igen sok néző volt kíváncsi a mérkőzésre. /350 fő/ Küzdelmes, jó mérkőzés volt. A kezdőrúgást Dudás Ferenc abonyi

Egy emléke a múltból: 1948. KOLANZ válogatottak voltak: Nótár László (Abony) és Dr. Benesik Mihály, KOLANZ-GLASZ I.B. Góllövők: Dr. Benesik

vállalkozó, a labdarúgó szakosztály társadalmi elnöke s egyben egyik fő szponzora végezte el. Március 10-én /lapzártá után/ kupamérkőzést játszik csapatunk Szászberken.

A játékoskeret a következő:

Kapusok: Farkas. Fási, Kiss, Kosaras,

Védők: Barna, Fenyvesi, Földi, Gracza T., Kun, Labáth, Sánta, Szabó.

Középpályások: Bálint, Gulyás, Herédi, Homola, Lilinger, Makai, Retke., Retkes, Sulyok, Szamák,

Támadók: Barna, Boros, Czapkó, Falusi, Rimóczi .B, Rimóczi Cs.,

A tavaszi sorsolás:

Március 6. Abony-Alattyán 14.30

Márc. 14. Jászfákóhalma-Abony 14.30

Március 20. Martfű-Abony 15.00

Március 27. Abony-Túrkeve 15.00

Április 3. Tószeg-Abony 15.00

Április 10. Abony-Tiszaföldvár 15.30

Április 18. Kenderes-Abony 16.00

Április 24. Abony-Mezőtúr 16.00

Május 2. Jászapáti-Abony 16.30

Május 8. Abony-Jászkisér 16.30

Május 15. Szolnoki VSE-Abony 17.00

Május 22. Abony-Kunhegyes 17.00

Május 29. Fegyvernek-Abony 17.00

Június 5. Abony-Törökszentmiklós 17.00

Június 12. Jánoshida-Abony 17.00

Tóth Ernő ny. testnevelő tanár

Birkózóink háza tájáról - Sikeres tavalyi esztendő, remek idei kezdés

Immár egy esztendő telt el az Abonyi Birkózó Club életében, a közelmúltban ünnepeltük első születésnapunkat. Az 1998-as esztendő ismét szép sikereket hozott, mellyel sportolóink öregbíthették az abonyi birkózók hírnevét. Nehéz feladat előtt állok, de megpróbálom a lehetetlent: összegezni ezeken hasábokon az elmúlt esztendő legfontosabb történéseit.

A stabilnak mondható anyagi helyzetnek köszönhetően módunkban állt részt venni a legfontosabb megmérettetéseken, versenyeket rendezhettünk, felszerelések vásárlására és legeredményesebb versenyzőink megjutalmazására is fordíthattunk az elmúlt évben. A szülői segítség nem maradt el, edzőink pedig szinte társadalmi munkában végzik a birkózók felkészítését és viszik őket versenyekre szerte az országban.

Ezúton szeretném megköszönni a segítséget mindazoknak, akik akár tettekkel, akár erkölcsi támogatással, akár anyagiakkal támogatást nyújtottak az abonyi birkózók számára. A mai világban ugyanis egy sportág léte, sikere csakis jól összehangolt csapatmunka eredményeképpen jöhet létre. Összetartás, összetartozás, egyet akarás, ezen szavak számunkra nagyon sokat jelentenek, még akkor is, ha a sikerhez vezető út nem éppen virágokkal van kikövezeve...

Most pedig essék szó az eddig elért, kézzel fogható eredményeikről!

Az 1998-as év legsikeresebb abonyi birkózója: Viszkok Csaba lett. Egész éves kitartó munkájának elismeréseként idén ő vehette át - életében először - a Varga Jánosról elnevezett vándorkupát. Csaba a múlt évben egyenletes teljesítményt nyújtva szerepelt, legyen szó akár kisebb versenyről, akár a legnagyobb országos megmérettetésekről. A diák és /külön engedéllyel/ a serdülő korcsoportban is versenyezhetett, összesen 18 érmet szerzett. Ezek közül 9 érem arany, 5 ezüst és 4 csillag bronzosan. A legértékesebbek ezek közül talán a következők voltak: Diák magyar bajnokság, kötöttfogású verseny - ezüstérem. Itt az elsőség sorsa bíról döntésen múlt, ami talán ahhoz volt hasonlatos, amikor az elsőség egy pénzérem feldobásával dől el. Diák Magyar-bajnokság, szabadfogás-bronzérem. Csaba az eggyel fentebbi, serdülő korcsoportban is remekül megállta a helyét. Ennek bizonyítéka a Szabadfogású serdülő magyar bajnokság ezüstérmé és a Kötöttfogású serdülő magyar bajnokság előkelő ötödik helyezése. Diákolimpia országos döntő kötöttfogású IV. helyezés. Csaba ebben az évben szinte tarolt, hiszen az előző évben a magyar bajnokságon még nem sikerült helyezést elérnie. Viszkok Csaba ezért nem csupán a legeredményesebb abonyi birkózó lett idén, hanem a legnagyobb fejlődést is ő produkálta.

A második legeredményesebb birkózó Lengvári Teofil lett. Ő az előző három esztendőben zsinórban nyerte a "legeredményesebb abonyi" kitüntető címet. Neki nehezebb dolga volt, mint Csabának, hiszen ő csak a serdülő korcsoportban

A Somogyi Imre Általános Iskola sporteredményei

A Pest megyei serdülő kézilabda-bajnokságon a 8.-os fiúk első, a lányok negyedik helyezést értek el. A körzeti diákolimpián kézilabda sportágban a lányok és a fiúk is első helyezést értek el.

A leánycsapat tagjai: Antal Sz., Bata A., Berta K., Juhász R., Kiss B., Kolozsvári K., Kovács A., Lipák N., Nagy M., Szalinka E., Szepesi T., Vincze B., Edző: Csöke Ágnes

A fiúcsapat tagjai: Benesis R., Balázs Z., Dudás Z., Györe V., Király K., Lipák J., Nagy A., Tamasi I., Varga N.,

Edző: Kókai László

A Pest megyei közlekedési versenyen Romhányi András 4. ct. osztályos tanuló második helyezést ért el.

Felkészítő tanár: Kovácsné Dani Tünde.

Alsó tagozatos tanulók részére kiírt játékos sportvetélkedőn az országos középdöntőben a Somogyi iskola csapata negyedik helyezést ért el.

1. Budapest, Újlak utcai általános iskola.

A verseny színhelye: Budapest volt 1999. II. 27-én.

Felkészítő testnevelő tanárok: Kazincyné Juhász Ildikó és Tajtiné Fehér Erzsébet

Gratulálok a szép eredményekhez!

Tóth Ernő ny. testnevelő tanár

versenyzhetett, összemérve erejét az ország legjobbjával. Külön érdem, hogy neki ismét sikerült diadalmaskodnia, elnyerve ezzel a Serdülő II. korcsoportban a Magyar Bajnok címet szabadfogásban. Neki köszönhetjük tehát, hogy az előző évhez hasonlóan ismét van magyar bajnokunk! Külön érdem, hogy az előző évben kötöttfogásban sikerült megszereznie a Magyar Bajnok kitüntető címet, míg 1998-ban szabadfogásban állhatott fel a dobogó legmagasabb fokára. Kötöttfogásban Serdülő II. korcsoportban az előkelő IV. helyet sikerült megszereznie. A Diákolimpia országos döntő V. helyezése is igen szép siker. Ezen kívül számos érem jelzi eredményes pályafutását.

Rangos helyezéseket értek el a többi csapattagok is. Ezek közül a legfontosabbak:

Horváth György: Serdülő II. szabadfogású magyar bajnokság V. helyezése

Diákolimpia országos döntő ezüstérem kötöttfogásban

Vincze Zoltán: Diákolimpia országos döntő ezüstérem kötöttfogásban

Balogh Krisztián: Diákolimpia országos döntő V. helyezése kötöttfogásban

Lőrinczy Dániel: Gyermek korcsoportban a legeredményesebb abonyi birkózó lett. Bár gyermekek számára elvétve rendeznek csupán versenyt, Dani öt országos versenyen elindulva négy arany és egy ezüstéremet szerzett, ami igencsak dícséretes teljesítmény.

Korosztályok szerint legeredményesebbjeink:

Serdülő II.: Lengvári Teofil I.

Diák: Viszkok Csaba I.

Gyermek: Lőrinczy Dániel I.

ARANY: 31, EZÜST: 16,

BRONZ: 11

Az eredményesség eléréséhez edzőpartnerek, az ó támogatásuk és szurkolásuk is elengedhetetlenül fontosak. Ezúton szeretném megköszönni a többi lelkes sportoló támogatását is mindnyájunk nevében. Az edzők áldozatkész munkája szintén nagy szerepet játszott eredményeink elérésében. Az edzéseken való

szakmai és emberi segítség, valamint a versenyeken való aktív részvétel nélkül nem lehetett volna ilyen jól a "szekér". Edzőink: Lőrinczy Attila, Csizmadia Gábor, Csizmadia István és Csöke János. Külön sikerként könyvelhető el, hogy az Abonyi Birkózó Club elnökét, Lőrinczy Lászlót, beválasztották a Pest Megyei Birkózó Szövetség elnökségébe. Talán így, közelebb a

tűzhöz, könnyebben haladhatunk majd. Ebben az évben sem tétlenkedtünk, túl vagyunk az alapozási időszakon. Kemény, konzervens edzéstervvel dolgozva jól látszik versenyzőinken az erőtlet biztos fölénye.

Mindent bizonyítja néhány ez évi szép eredmény is.

1999. 01. 23. Keeskemét, Garaczi Sándor emlékverseny

- Lőrinczy Dániel VI., Terjék Tibor II. (Ok egy korcsoporttal fejtebb érték el helyezéseiket, külön engedélyvel), Szintai István VI., Viszkok Csaba I., Horváth György I., Lengvári Teofil I., Vincze Zoltán III., Veres János VI.

1999. 02. 06. Budapest, IPI szabadfogású válogató verseny

- Vincze Zoltán II., Balogh Krisztián IV. Ezen a versenyen bizonyosodott, hogy versenyzőink ott vannak már ebben a korcsoportban is a legjobbak között, hiszen szép birkózással, nagy csatában maradtak alul versenytársaikkal szemben. Mindketten fejlődő tendenciát mutatva, kemény munkával haladnak a szép siker felé.

1999. 02.13. Csemő, Megyei Diákolimpia - grundbirkózás

Csapatban az előkelő 3. helyet sikerült elérni. A versenyen a következő diákok indultak a Somogyi Imre Általános Iskola színeiben: Nagy Roland (III. helyezés), Hajdú Róbert, Parkas Jenő, Falusi Dávid, Balázs Norbert (III. helyezés), Murvai Dávid, Tótháti György, Holló László, Boros Mihály (III. helyezés). Felkészítő edző: Csizmadia Gábor. Essék szó a munkánkat segítő tanárnőkről is, akiknek külön köszönet, hogy eljuthattunk erre a sporteseményre. Ezt megelőzően a Gyulai és a Somogyi iskola diákjai házi bajnokságon mérkőzhettek meg egymással, ahol elődt, hogy kik vehetnek részt a megyei versenyen. Köszönjük szépen tehát Kazinczyné Juhász Ilkónak, Nagy Ilonának, Halasiné Tóth Katalinnak, Csöke Ágnes tanárnőknek a segítségét. Bizakodással tölthet el bennünket a sikeres évkezdés, és remélhetőleg sikerül majd a tavalyihoz hasonló biztos pénzügyi háttérrel megteremtünk munkánkhoz. Ez évben Abonyban több rangos birkózóversenyt is rendeztünk majd. A legrangosabb várhatóan Varga János 60. születésnapjának tiszteletére októberben lesz, amely igazi csemegének ígérkezik a birkózás szerelmesei számára.

Nem marad más. Kedves Olvasók, minthogy megköszönje megtisztelő figyelmüket e sorok írójá, a csapat krónikása:

Lőrinczy Veronika

Középiscolás IV. Korcsoport Kézilabda diákolimpia

Lányok

Eredmény: Abonyi Kinizsi Pál Gimnázium - Toldi M. Szakközép. 29:13

Góllövők: Kövér /13/, Szabó E. /8/, Koncsik /5/, Szabó N. /3/.

Eddigi eredmények:

1. Abonyi Kinizsi Pál Gimn. 29:13 2
2. Nagykőrösi Toldi M. Szakk. 13:29 0

Fiúk

Eredmények:

Örkény, Pálóczi szakközép. - Abony Kinizsi Pál Gimnázium 18:15

Góllövők: Brenyó /7/, Berta /5/, Szabó /2/, Molnár.

Cegléd, Károlyi szakközép. - Cegléd, Bem szakközép. 24:13

Abony Kinizsi Pál Gimnázium - Cegléd, Károlyi szakközép. 19:21

Góllövők: Berta /11/, Brenyó /5/, Molnár /2/, Szabó.

Cegléd, Bem szakközép. - Örkény, Pálóczi szakközép. /nyert: Bem/

Örkény, Pálóczi szakközép. - Cegléd, Károlyi szakközép. /nyert: Károlyi/

Abonyi Kinizsi Pál Gimnázium - Cegléd, Bem szakközép. 21:19

Góllövők: Brenyó /12/, Berta /3/, Szabó /3/, Molnár /2/, Gajdos.

Őszi-téli végeredmény:

1. Cegléd, Károlyi szakközép. 12 p.
 2. Cegléd, Bem szakközép. 6 p.
 3. Abony, Kinizsi Pál Gimnázium 4p
 4. Örkény, Pálóczi szakközép. 2 p.
- Pest megyei középiscolás leány diákolimpia - torna
Nagykőrös: B. kategória - csapatban 3. helyezést ért el az Abonyi Kinizsi Pál Gimnázium.
"Molnár A., Bata E., Bóta N., Urkán K., Gönczöl K. és Hernek O.,
B. kat.: egyéni: 5. Koncz M.
A. kat.: 3. Somodi A., 4. Pusztai B.,
A szerenkénti döntőben is jól szerepeltek a lányok.

II. korcsoport:

2. Soós Melinda, 3. Szalinka Judit, 5. Fehér Anna
- Középiscolás Pest megyei diákolimpia
Kézilabda: Lányok V. korcsoport
1999. február 26-án Abonyban került megrendezésre a Pest megyei döntő. Ezt a versenyt az elmúlt évihez hasonlóan az "Abonyi Kinizsi Pál Gimnázium és Informatikai Szakközépiscola" csapata nagy fölényrel nyerte meg.

Eredmények: Selejtező:

Abony Kinizsi Pál Gimnázium - Vác kereskedelmi szakk. 32:18

Nagykőrösi Toldi szakk. - Vác közgazdasági szakk. 13:25

Harmadik helyért: Vác Kereskedelmi Szakk. - Nagykőrösi Toldi szakk. 14:6

Első helyért: Abony Kinizsi Pál Gimnázium - Vác közgazdasági szakk. 25:16.

Bajnok: Abony Kinizsi Pál Gimnázium

A győztes csapat tagjai:

Szabó N., Szigeti A., Kupai A., Kövér J., Koncsik R., Szabó E., Pelle A., Brezvai A., Gajdos B., Faházi L., Retkes I., Mucza B. és Bálint A.,

Testnevelő tanár: Váradi László

Gratulálok a szép sikerhez!

Tóth Ernő

